Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gegužės 22 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — Su sutartimi LIEN 97-2011 susiję dokumentai — Dalinis atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais — Pirminės paraiškos dalyko nustatymas — Išimtis, susijusi su individo privatumo ir neliečiamumo apsauga — Išimtis, susijusi su sprendimų priėmimo proceso apsauga — Gero administravimo principas — Konkretus ir individualus nagrinėjimas — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-300/10

Internationaler Hilfsfonds eV, įsteigta Rosbache (Vokietija), atstovaujama advokato H. Kaltenecker,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Costa de Oliveira ir T. Scharf, padedamų advokato R. van der Hout,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2010 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimą atsisakyti suteikti ieškovei galimybę susipažinti su visais su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentais

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir M. van der Woude,

posėdžio sekretorė T. Weiler, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. rugsėjo 20 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

1 Ieškovė *Internationaler Hilfsfonds eV* yra pagal Vokietijos teisę įsteigta nevyriausybinė organizacija, veikianti humanitarinės pagalbos srityje. 1998 m. balandžio 28 d. ji su Europos Bendrijų Komisija pasirašė sutartį LIEN 97-2011 dėl jos Kazachstane organizuojamos medicinos pagalbos programos bendro finansavimo.

* Proceso kalba: vokiečių.

2 1999 m. spalio 1 d. Komisija vienašališkai nutraukė sutartį ir po šio nutraukimo 2001 m. rugpjūčio 6 d. pranešė ieškovei apie priimtą savo sprendimą susigrąžinti tam tikrą pagal šią sutartį ieškovei sumokėtą sumą.

3 2002 m. kovo 9 d. ieškovė pateikė Komisijai paraišką, kurioje remdamasi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) nuostatomis prašė suteikti jai galimybę susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais.

4 2002 m. liepos 8 d. laišku Komisija išsiuntė ieškovei dokumentų sąrašą (toliau – 2002 m. liepos 8 d. laiškas). Šiame laiške, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalimi, ji iš dalies atmetė ieškovės paraišką.

5 Kadangi paraiška patenkinta tik iš dalies, 2002 m. liepos 11 d. Komisijos Pirmininkui adresuotame laiške ieškovė paprašė suteikti galimybę susipažinti su visais bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais. Šis prašymas nebuvo visiškai patenkintas, todėl ieškovė pateikė Europos ombudsmenui skundą (jam suteikta registracijos nuoroda 1874/2003/GG (toliau – skundas 1874/2003/GG)), kuriame kaltino Komisiją dėl to, kad ši atsisakė suteikti jai galimybę susipažinti su visais bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais.

6 2004 m. liepos 15 d. Ombudsmenui pateikus Komisijai rekomendacijos projektą ir 2004 m. spalio 12 bei 21 d. Komisijai pateikus Ombudsmenui išsamią nuomonę, 2004 m. gruodžio 14 d. jis priėmė galutinį sprendimą, kuriame, pateikęs kritišką pastabą, konstatavo, kad tai, jog Komisija nenurodė tinkamų priežasčių, galinčių pateisinti atsisakymą suteikti ieškovei galimybę susipažinti su keletu bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentų, prilygo netinkamo administravimo atvejui.

7 2004 m. gruodžio 22 d., remdamasi 2004 m. gruodžio 14 d. Ombudsmeno galutinio sprendimo išvadomis, ieškovė pateikė Komisijos Pirmininkui naują paraišką suteikti galimybę susipažinti su visais bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais. 2005 m. vasario 14 d. laišku Komisija atsakė į šią paraišką ir šiuo atžvilgiu nusprendė nepateikti ieškovei kitų dokumentų nei tie, su kuriais jai iki tol buvo leista susipažinti.

8 2005 m. balandžio 11 d. ieškovė Teismo kanceliarijai pateikė ieškinį dėl 2005 m. vasario 14 d. Komisijos sprendimo panaikinimo; šis ieškinys užregistruotas numeriu T-141/05. Komisijai pateikus nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, šis Teismas 2008 m. birželio 5 d. Sprendimu *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją* (T-141/05, neskelbiamas Rinkinyje) atmetė ieškovės ieškinį kaip nepriimtiną.

9 Ieškovei pateikus apeliacinį skundą pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį, Teisingumo Teismas 2010 m. sausio 26 d. Sprendimu *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją* (C-362/08 P, Rink. p. I-669) panaikino šio sprendimo 8 punkte minėtą 2008 m. birželio 5 d. Sprendimą *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją*, atmetė Komisijos nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, kurį ji pateikė Teisme, ir grąžino bylą Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl ieškovės reikalavimų panaikinti 2005 m. vasario 14 d. Komisijos sprendimą, kuriuo jai atsisakyta suteikti galimybę susipažinti su atitinkamais dokumentais. Teismui grąžinta byla buvo įregistruota numeriu T-141/05 RENV.

10 2009 m. birželio mėn. Komisija pateikė ieškinį Briuselio pirmosios instancijos teisme (*Tribunal de première instance de Bruxelles*), kuriuo siekė susigrąžinti dalį pirmojo mokėjimo, kurį ji atliko pagal sutartį LIEN 97-2011. Ši nacionalinė byla, įregistruota 00004913/IJ/LB/29, dar nagrinėjama.

11 2009 m. rugpjūčio 28 ir 31 d. laiškais, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 dalimi, ieškovė pateikė naują paraišką prašydama suteikti galimybę susipažinti su visais bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais (toliau – pirminė paraiška).

12 2009 m. spalio 9 d. Komisija dėl pirminės paraiškos pateikė atsakymą (toliau – pirminis atsakymas), kuriame nurodė, kad, atsižvelgiant į laikotarpį, praėjusį nuo jos sprendimo, priimto dėl 2004 m. gruodžio 22 d. ieškovės paraiškos, kurioje prašyta suteikti galimybę susipažinti su visais bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais, dėl kurios pateiktas byloje T-141/05 nagrinėtas ieškinys, ji vėl peržiūrėjo visus minėtos bylos dokumentus, su kuriais nebuvo leista susipažinti, ir remdamasi šia peržiūra nusprendė suteikti ieškovei galimybę susipažinti su daugiau dokumentų, tačiau ne su visais.

13 2009 m. spalio 15 d. laišku – šį laišką Komisija užregistravo 2009 m. spalio 19 d. – ieškovė pateikė kartotinę paraišką pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį (toliau – kartotinė paraiška), kurioje Komisijos prašė iš naujo išnagrinėti pirminę paraišką.

14 2009 m. lapkričio 10 d. Komisija pratęsė terminą atsakymui dėl kartotinės paraiškos pateikti.

15 2009 m. gruodžio 1 d. Komisija pirmiausia nurodė, kad dėl to, jog kartotinė paraiška reikalauja detalios daugelio atitinkamų dokumentų peržiūros, ir dėl to, kad diskusijos šia tema su kitomis tarnybomis dar nėra baigtos, ji, deja, negali į ją galutinai atsakyti.

16 2010 m. vasario 1 d. ieškovė Teismo kanceliarijoje pateikė ieškinį dėl Komisijos sprendimų, išdėstytų 2009 m. spalio 9 d. ir gruodžio 1 d. laiškuose, panaikinimo. Šis ieškinys užregistruotas numeriu T-36/10.

17 2010 m. balandžio 29 d. sprendimu Komisija per savo generalinį sekretoriatą pateikė atsakymą dėl pirminės paraiškos (toliau – ginčijamas sprendimas).

18 Pirma, ginčijamo sprendimo 2 antraštinėje dalyje „Dokumentai, dėl kurių pateikta pirminė paraiška“ Komisija konstatuoja, kad kartotinėje paraiškoje iš esmės, pirma, pateiktas prašymas leisti susipažinti su dokumentais, dėl kurių pateikta pirminė paraiška, t. y. „dokumentais, susijusiais su [sutartimi LIEN 97-2011]“, su kuriais ieškovė nebuvo susipažinusi, ir, antra, prašymas leisti susipažinti su papildomais dokumentais, susijusiais su „AIDCO ir kitų generalinių direktoratų vadinamuoju vidaus susirašinėjimu, kuris visiškai nesusijęs su LIEN“ (toliau – papildomi dokumentai). Tačiau Komisija mano, kad atsižvelgiant į tai, jog prašymas leisti susipažinti su papildomais dokumentais pirmą kartą pateiktas tik kartotinėje paraiškoje, jį reikia laikyti nauja paraiška. Tuo remdamasi ji patikslina, kad ginčijamas sprendimas „susijęs tik su 1, 2, 3 ir 4 bylų dokumentais dėl [sutarties LIEN 97-2011] nutraukimo, kurių turinys neatskleistas 2009 m. spalio 9 d. laiške, pateiktame kaip generalinio direktorato AIDCO atsakymas“.

19 Antra, toje pačioje ginčijamo sprendimo antraštinėje dalyje Komisija nurodo, kad gavus kartotinę paraišką dokumentai, nurodyti prie ginčijamo sprendimo pridėtoje lentelėje, su kuriais nebuvo leista susipažinti, buvo atidžiai peržiūrėti. Ji nurodo:

— visų pirma, minėtą lentelę sudaro trys dalys, kuriose išvardytos trys dokumentų kategorijos, t. y. 1–3 bylose esantys dokumentai, kurie sudaro su sutartimi LIEN 97-2011 susijusią bylą, 4 bylos I dalyje esantys dokumentai ir 4 bylos II dalyje esantys dokumentai,

— antra, kalbant apie kiekvieną iš minėtoje lentelėje nurodytų dokumentų, pabrėžtina, kad su jais galima susipažinti be apribojimų, su daliniais apribojimais arba jie neprieinami,

— trečia, nusprendus, kad su dokumentu negalima susipažinti netaikant apribojimų, nurodomos Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatos, kuriomis toks sprendimas yra grindžiamas,

— ketvirta, dokumentai arba tam tikros dokumentų dalys, kurių neapima pirminės paraiškos dalykas (toliau – pirminės paraiškos dalykas) arba kurie nepatenka į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį (toliau – reglamento taikymo sritis), nurodomi kaip neaktualūs.

20 Trečia, ginčijamo sprendimo 3 punkte Komisija pateikia savo išvadas dėl kartotinės paraiškos.

21 Pirmiausia 3.1 antraštinėje dalyje „Neaktualūs dokumentai“ ji nurodo priežastis, dėl kurių kai kurių dokumentų iš dalies arba visiškai neapima pirminė paraiška arba jie nepatenka į reglamento taikymo sritį. Tokius dokumentus ji konkrečiai nurodo.

22 Antra, 3.2 antraštinėje dalyje „Dokumentai, su kuriais galima susipažinti be apribojimų“ ji, viena vertus, nurodo aptariamai kategorijai priskirtus dokumentus. Kita vertus, ji patikslina, kad kai kurių iš šių dokumentų dalys išimtos motyvuojant tuo, kad jų neapima pirminė paraiška arba jos nepatenka į reglamento taikymo sritį. Galiausiai ji nurodo įvairius dokumentus ar dokumentų dalis, kurių turinys sutampa su kitų sutarties LIEN 97-2011 bylą sudarančių dokumentų ar dokumentų dalių turiniu.

23 Trečia, 3.3 antraštinėje dalyje „Dokumentai, su kuriais galima susipažinti iš dalies“, viena vertus, Komisija nurodo šiai antraštei priskirtus dokumentus. Kita vertus, ji patikslina, kad šių dokumentų dalys, su kuriomis neleidžiama susipažinti, išimtos motyvuojant tuo, kad joms taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nurodytų išimčių arba kad jos nepatenka į reglamento taikymo sritį ar jų neapima pirminė paraiška. Galiausiai ji vėl nurodo įvairius dokumentus ar dokumentų dalis, kurių turinys sutampa su kitų sutarties LIEN 97-2011 bylą sudarančių dokumentų ar dokumentų dalių turiniu.

24 Ketvirta, 3.4 antraštinėje dalyje „Dokumentai, su kurias negalima leisti susipažinti“, viena vertus, Komisija nurodo aptariamai kategorijai priskirtus dokumentus. Kita vertus, ji patikslina, kad prie ginčijamo sprendimo pridėtoje lentelėje, kiek ji susijusi su minėtais dokumentais, taip pat daroma nuoroda į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytas išimtis, kuriomis jų atžvilgiu remtasi. Galiausiai ji nurodo įvairius dokumentus ar dokumentų dalis, kurių turinys sutampa su kitų sutarties LIEN 97-2011 bylą sudarančių dokumentų ar dokumentų dalių turiniu.

25 Ketvirta, ginčijamo sprendimo 4 punkte Komisija nurodo Reglamentu Nr. 1049/2001 grindžiamus atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su visais sutarties LIEN 97-2011 bylos dokumentais motyvus, būtent: ginčijamo sprendimo 4.1 punkte – sprendimų priėmimo proceso apsaugą remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, o ginčijamo sprendimo 4.2 punkte – individo privatumo ir neliečiamumo apsaugą remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu.

26 Penkta, ginčijamo sprendimo 5 punkte Komisija analizuoja, ar yra už dokumentų, su kuriais iš dalies arba visiškai neleista susipažinti šiame prašymo suteikti galimybę su jais susipažinti analizės etape, atskleidimą viršesnis viešasis interesas. Viena vertus, ji konstatuoja, kad atskleidus prašomus dokumentus gali būti tenkinamas tik konkretus paraiškėjo nurodytas interesas, o ne viršesnis viešasis interesas. Kita vertus, ji nemano, kad viešasis skaidrumo interesas nagrinėjamu atveju galėtų pateisinti galimybės susipažinti su dokumentais, kuriems taikomos ginčijamo sprendimo 4 punkte nurodytos išimtys, leidžiančios atsisakyti juos atskleisti, suteikimą.

27 2011 m. kovo 24 d. nutartyje Teismas pripažino byloje T-36/10 pateiktą ieškinį akivaizdžiai nepriimtinu, kiek jis buvo pareikštas dėl 2009 m. spalio 9 d. Komisijos sprendimo, ir netekusiu savo dalyko, kiek jis pateiktas dėl numanomo 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos laiške išdėstyto sprendimo atmesti paraišką. 2011 m. balandžio 29 d., remdamasi Teisingumo Teismo statuto 56 straipsniu, ieškovė dėl 2011 m. kovo 24 d. Bendrojo Teismo nutarties Teisingumo Teismo kanceliarijai pateikė apeliacinį skundą ir jis įregistruotas numeriu C-208/11 P.

28 2011 m. rugsėjo 21 d. nutartyje Teismas padarė išvadą, kad, ieškovei praradus suinteresuotumą bylinėtis, byloje T-141/05 RENV nebebuvo reikalo priimti sprendimo. 2011 m. lapkričio 2 d., remdamasi Teisingumo Teismo statuto 56 straipsniu, ieškovė Teisingumo Teismo kanceliarijai dėl 2011 m. rugsėjo 21 d. Bendrojo Teismo nutarties pateikė apeliacinį skundą; šis skundas įregistruotas numeriu C-554/11 P.

Procesas

29 2010 m. liepos 9 d. ieškovė pateikė Teismo kanceliarijai šį ieškinį.

30 Laiške, kurį Teismo kanceliarija gavo 2010 m. liepos 29 d., ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalimi, prašė Teismo atsižvelgti į sprendimo, kurį jis priėmė jau pateikus ieškinį, motyvus.

31 2011 m. balandžio 14 d. nutartyje, remiantis Procedūros reglamento 65 straipsnio b punktu, 66 straipsnio 1 dalimi ir 67 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa, nustatyta pirma tyrimo priemonė, kuria Komisija buvo įpareigota pateikti visų dokumentų, ginčijamame sprendime suklasifikuotų į tris grupes, būtent: pirma, dokumentus, kurių turinys nepatenka į „taikymo sritį“ (ginčijamo sprendimo 3.1 punktas), dokumentus, su kuriais leista susipažinti iš dalies (ginčijamo sprendimo 3.3 punktas), ir galiausiai dokumentus, su kuriais negalima leisti susipažinti (ginčijamo sprendimo 3.4 punktas), konfidencialios versijos kopiją, patikslinus, kad šie dokumentai nagrinėjant šią bylą nebus perduoti ieškovei.

32 2011 m. gegužės 10 d. laiške Komisija pateikė atsakymą dėl 2011 m. balandžio 14 d. nutartyje nustatytos tyrimo priemonės. Tačiau Teismas nusprendė, kad pateiktas atsakymas nei forma, nei turiniu neatitinka nustatytos priemonės tikslo.

33 Todėl 2011 m. gegužės 25 d. nutartyje, remiantis Procedūros reglamento 67 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa, nustatyta antra tyrimo priemonė, kuria Komisija dar kartą buvo įpareigota pagal šios nutarties rezoliucinės dalies 2 punkte nustatytą dokumentų pateikimo schemą pateikti visų dokumentų, kurie ginčijamame sprendime suklasifikuoti į tris šio sprendimo 3.1, 3.3 ir 3.4 punktuose nustatytas grupes, konfidencialios versijos kopiją, patikslinus, kad šie dokumentai nagrinėjant šią bylą nebus perduoti ieškovei (toliau – antroji tyrimo priemonė).

34 2011 m. birželio 8 d. Teismas ėmėsi proceso organizavimo priemonių ir adresavo šalims prašymus pateikti informaciją. Į šiuos prašymus Komisija atsakė 2011 m. birželio 15 d. laišku, o ieškovė – 2011 m. birželio 21 d. laišku.

35 2011 m. birželio 9 d. laiške Komisija pateikė atsakymą dėl 2011 m. gegužės 25 d. nutartyje nustatytos antrosios tyrimo priemonės ir ją įgyvendino.

36 Laiške, kurį Teismo kanceliarija gavo 2011 m. liepos 11 d., ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalimi, prašė leisti pateikti naują pagrindą, pagrįstą teisinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

37 Ėmusis proceso organizavimo priemonės, kuri buvo įgyvendinta per teismo posėdį, Komisija pateikė Teismui pradinio atsakymo, išdėstyto 2009 m. spalio 9 d. laiške, kopiją.

Šalių reikalavimai

38 Ieškovė Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

39 Komisija Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną ir visiškai nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl 2010 m. liepos 29 d. ir 2011 m. liepos 11 d. Teismo kanceliarijai ieškovės pateiktų laiškų turinio priimtinumo

40 2010 m. liepos 29 d. ir 2011 m. liepos 11 d. laiškuose ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalimi, iš esmės aiškiai ar numanomai teigė, kad pateikė du naujus pagrindus. Pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą reikia įvertinti, ar šie du pagrindai priimtini.

41 Pirma, dėl 2010 m. liepos 29 d. laiško turinio primintina, kad iš Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto aiškiai matyti, jog ieškinyje turi būti pateikta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Todėl Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalyje nesant atskiros nuostatos dėl vykstant procesui nurodyto naujo pagrindo pateikimo formos laikytina, kad šiam pagrindui taikomos Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatos.

42 2010 m. liepos 29 d. laiške ieškovė teigia, kad 2010 m. liepos 7 d. Sprendime *Agrofert Holding prieš Komisiją* (T-111/07, neskelbiamas Rinkinyje) Teismas atmetė Komisijos argumentus, kurie tapatūs pateiktiesiems ginčijamame sprendime ir kurie grindžiami Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nurodytomis išimtimis. Tačiau ji niekur nenurodo minėto Sprendimo *Agrofert Holding prieš Komisiją* punktų, kuriuos laiko svarbiais. Atvirkščiai, ji tik prašo Teismo patikrinti, ar šiame sprendime padarytos išvados pagal analogiją taikytinos šioje byloje.

43 Šiomis aplinkybėmis nesant reikalo spręsti, ar yra naujų aplinkybių, kurios galėtų leisti pateikti naują pagrindą, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį, laikytina, kad 2010 m. liepos 29 d. laiško turinys neatitinka formalių pagrindo pateikimo reikalavimų, numatytų Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte. Taigi reikia pripažinti, kad šis turinys nepriimtinas.

44 Antra, kalbant apie 2011 m. liepos 11 d. laišką primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką sprendimas, kuriame tik patvirtinama teisinė situacija, kuri iš principo buvo žinoma ieškovui, kai jis pareiškė ieškinį, negali būti laikomas nauja aplinkybe, leidžiančia pateikti naują pagrindą (1982 m. balandžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dürbeck prieš Komisiją*, 11/81, Rink. p. 1251, 17 punktas; 2001 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *T. Port prieš Tarybą*, T-2/99, Rink. p. II-2093, 57 punktas ir *Banatrading prieš Tarybą*, T-3/99, Rink. p. II-2123, 49 punktas).

45 Nagrinėjamu atveju 2011 m. liepos 11 d. laiške ieškovė remiasi 2011 m. birželio 7 d. Bendrojo Teismo sprendimu *Toland prieš Parlamentą* (T-471/08, Rink. p. II-2717) ir pateikia jame nurodytų motyvų santrauką. Šioje santraukoje ieškovė pirmiausia pati primena šiame sprendime nurodytą nusistovėjusią teismo praktiką. Ji taip pat nurodo minėtoje byloje *Toland prieš Parlamentą* dėl esmės padarytas išvadas, kurios, jos manymu, taikytinos nagrinėjamu atveju.

46 Taigi reikia konstatuoti, kad atsižvelgiant į šio sprendimo 44 punkte nurodytą teismo praktiką šio sprendimo 45 punkte nurodytas Sprendimas *Toland prieš Parlamentą*, kiek jame tik patvirtinama teisinė situacija, kuri iš principo buvo žinoma ieškovei, kai ji pareiškė ieškinį, negali būti laikomas nauja aplinkybe, leidžiančia pateikti naują pagrindą. Todėl 2011 m. liepos 11 d. laiško turinį reikia pripažinti nepriimtinu.

Dėl esmės

47 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo keturis pagrindus, susijusius, pirma, iš esmės su akivaizdžia vertinimo klaida, padaryta nustatant jos pirminės paraiškos dalyką, ir atitinkamai su Komisijos pareigos nuodugniai išnagrinėti minėtą paraišką pažeidimu, antra, su motyvavimo pareigos pažeidimu, trečia, su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų pažeidimu ir, ketvirta, su to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatų pažeidimu.

48 Pateikus pirmines pastabas dėl šios bylos, bus nagrinėjamas pirmasis, vėliau – trečiasis ir ketvirtasis, ir galiausiai – antrasis pagrindas.

Pirminės pastabos

49 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 1 antraštinės dalies pirmos pastraipos „Kontekstas“, Komisija nurodė, kad „su sutartimi <...> LIEN 97-2011 susijusią bylą [sudarė] keturios dalys“, kurias ji [taip pat] pavadino bylomis, būtent:

— „byla Nr. 1: dokumentai, pradedant paraiškos forma ir baigiant techninės pagalbos skyriaus (*Technical Assistance Unit*, TAU) priežiūros ataskaita,

— byla Nr. 2: dokumentai, pradedant antra, tarpine, ataskaita iki 2000 m. balandžio mėn. – C. Patten kabinetas,

— byla Nr. 3: daugiausia susirašinėjimas nuo 1998 m. gruodžio mėn. iki 2002 m. birželio mėn.,

— byla Nr. 4: vidaus dokumentai, įskaitant Komisijos ir *IBF International Consulting* <...> vidaus tarnybų bei Europos savanorių centro <...> susirašinėjimą.“

50 Be to, su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos „bylą Nr. 4“ sudaro dvi dalys, būtent, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 1 antraštinės dalies antros pastraipos „Kontekstas“:

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentai, kurių sąrašas pateiktas 2002 m. liepos 8 d. laiške,

— bylos Nr. 4 II dalis: elektroniniai laiškai, paminėti 2004 m. spalio 12 ir 21 d. Komisijos išsamioje Ombudsmenui pateiktoje nuomonėje.

51 Be to, šiame sprendime terminas „padala“ vartojamas norint konfidencialioje su sutartimi LIEN 97-2011 susijusių dokumentų versijoje, pridėtoje prie šios bylos medžiagos pateikiant atsakymą dėl antrosios tyrimo priemonės, apibrėžti ištraukas, kurias Komisija pirmiausia prie ginčijamo sprendimo pridėtoje lentelėje apibūdina terminu „dalis“ ir kurių numeraciją pateikia. Terminas „išskirta“ savo ruožtu vartojamas norint nurodyti ištraukas, kurias Komisija aiškiai išskyrė konfidencialioje versijoje apibrėždama keturkampiu ir kurių turinį atsisakė atskleisti nurodydama priežastis (pavyzdžiui, atsižvelgdama į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte ir 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytas išimtis).

52 Teismas taip pat nurodo, kad, kalbant apie kai kuriuos su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus, dėl kurių Komisija ginčijamame sprendime pateikė priežastis, dėl kurių atsisakė suteikti ieškovei galimybę su visais jais susipažinti, minėtos priežastys nebuvo nuosekliai nurodytos šių dokumentų konfidencialioje versijoje, kurią Komisija pateikė atsakydama į antrąją tyrimo priemonę. Teismas konstatuoja, kad su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentai, dėl kurių, kaip nurodyta, nepateikta pakankamai informacijos, yra šie:

— kalbant apie atsisakymą leisti susipažinti, grindžiamą aplinkybe, kad atitinkamo dokumento turinys iš dalies nepatenka į paraiškos leisti susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais apimtį, byloje Nr. 1: dokumentas Nr. 2/1999,

— kalbant apie atsisakymą leisti susipažinti, grindžiamą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtimi:

  — bylos Nr. 4 I dalyje: dokumentas Nr. 19/1999 (1 padala),

— bylos Nr. 4 II dalyje: dokumentas Nr. 14/1999,

— kalbant apie atsisakymą leisti susipažinti, grindžiamą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi:

— byloje Nr. 1: dokumentas Nr. 7/1999 (2 padala),

— bylos Nr. 4 I dalyje: dokumentai Nr. 8/1999–11/1999, Nr. 13/1999 ir Nr. 19/1999 (1 padala),

— bylos Nr. 4 II dalyje: dokumentai Nr. 7/1999, Nr. 8/1999, Nr. 12/1999 ir Nr. 14/1999.

53 Vis dėlto, kiek tai susiję su sutarties LIEN 97-2011 bylos dokumentais, išvardytais šio sprendimo 52 punkte, laikytina, kad, atsižvelgiant į tai, jog ginčijamame sprendime Komisija aiškiai nurodė atsisakymo atskleisti jų turinį priežastį, remiantis tuo, kad ši priežastis nenurodyta taip, kaip ji suformuluota minėtame punkte, negalima manyti, kad dabar Komisija atsisakė ja remtis. Iš tikrųjų, atsakyme į antrąją tyrimo priemonę Komisijai nepateikus aiškios informacijos apie tokį atsisakymą, negalima atmesti, kad ši informacija nepateikta dėl paprastos formuluotės klaidos. Todėl, kalbant apie šio sprendimo 52 punkte išvardytus dokumentus, reikia įvertinti, ar šiuose dokumentuose pateiktoje neatskleistoje informacijoje yra duomenų, kurie atitinka ginčijamame sprendime nurodytos išimties, kuria grindžiamas atsisakymas jų neatskleisti, tikslą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida, padaryta nustatant pirminės paraiškos dalyką, ir atitinkamai su Komisijos pareigos nuodugniai išnagrinėti minėtą paraišką pažeidimu

54 Ieškovė teigia savo pirmine paraiška siekusi gauti galimybę susipažinti su, pirma, bylai, susijusiai su sutartimi LIEN 97-2011, priklausančių bylų Nr. 1–4 dokumentais ir, antra, su dokumentais, apie kurių egzistavimą paaiškėjo iš 2004 m. kovo 9 d. Ombudsmeno darbuotojo (toliau – Ombudsmeno darbuotojo) ataskaitos, parengtos gavus skundą Nr. 1874/2003/GG. Pirminėje paraiškoje šie dokumentai įvardyti vartojant formuluotę „tam tikri [dokumentai], kuriuose pateikiamas susirašinėjimas ir ataskaitos nuo 2002 m.“ (toliau – kiti Ombudsmeno darbuotojui pateikti dokumentai). Taigi Komisija pažeidė savo pareigą nuodugniai išnagrinėti paraišką, kurioje prašoma suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais.

55 Komisija teigia, kad leisti susipažinti su šiais papildomais dokumentais pirmą kartą paprašyta ne pirminėje, bet kartotinėje paraiškoje. Todėl šis ieškinys nepriimtinas, kiek jis susijęs su minėtais dokumentais. Bet kuriuo atveju tokia paraiška leisti susipažinti yra per daug bendro pobūdžio ir per daug nekonkreti, todėl Komisija negali jos patenkinti. Būtent tai ji nurodė ieškovei 2010 m. liepos 20 d. laiške.

56 Nagrinėjamu atveju tiek Komisijai keliant klausimą dėl ieškinio nepriimtinumo iš dalies, tiek pirmuoju ieškinio pagrindu iš esmės siekiama patikrinti, ar Komisija pagrįstai nepateikė atsakymo dėl prašymo leisti susipažinti su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais.

57 Taigi Komisijos iškelto klausimo dėl ieškinio nepriimtinumo iš dalies nagrinėjimas tiesiogiai susijęs su pirmojo ieškinio pagrindo nagrinėjimu, todėl pirmiausia reikia įvertinti, ar pagrįstas pirmasis ieškinio pagrindas. Jeigu pirmasis ieškinio pagrindas būtų pripažintas pagrįstu, reikėtų atmesti Komisijos argumentą dėl ieškinio nepriimtinumo iš dalies.

58 Norint įvertinti pirmojo ieškinio pagrindo pagrįstumą pirmiausia reikia nustatyti pirminės paraiškos dalyką.

Dėl pirminės paraiškos dalyko

59 Pirmiausia konstatuotina, kad pirminėje paraiškoje ieškovė aiškiai rėmėsi 2004 m. kovo 9 d. Ombudsmeno darbuotojo parengtoje ataskaitoje pateiktomis išvadomis.

60 Būtent tuo remdamasi ieškovė minėtoje paraiškoje tvirtino:

„Gavęs skundą Nr. 1874/2003/GG 2004 m. kovo 18 d. [laiške] Europos ombudsmenas <...> padarė išvadą, kad, atsakant į paraišką leisti susipažinti su dokumentais, kurią pateikiau [ieškovės] byloje [dėl sutarties LIEN 97-2011] vardu, [ieškovei] pateikti ne visi dokumentai. Prie šio laiško pridėta 2004 m. kovo 9 d. <...> [Ombudsmeno darbuotojo] ataskaita.

Iš [Ombudsmeno darbuotojo] ataskaitos matyti, kad Komisija [ieškovei] nepateikė toliau nurodytų dokumentų. Prašau Jūsų leisti [ieškovei] su jais susipažinti. [Ombudsmeno darbuotojas] nurodė, kad trūksta šių dokumentų:

— byla Nr. 1: <...>,

— byla Nr. 2: <...>,

— byla Nr. 3: <...>,

— byla Nr. 4: <...>,

— be to, [Ombudsmeno darbuotojas] nurodo, kad „Komisija taip pat pateikė tam tikrus dokumentus, kuriuose pateikiamas susirašinėjimas ir ataskaitos nuo 2002 [m]. Kadangi skundas pateiktas tik dėl galimybės leisti susipažinti su nurodytomis bylomis Nr. 1–4, šių kitų [dokumentų] Ombudsmeno tarnybos netikrino.

Šiuo klausimu <...> norėčiau pažymėti, kad, logiškai mąstant, prašydama atlikti patikrinimą [ieškovė] turi galimybę Europos ombudsmenui nurodyti tik [dokumentus], apie kuriuos jai žinoma <...>

Komisija visuomet nuo [ieškovės] slėpė, kad egzistuoja papildomi [dokumentai], apie kuriuos pranešė [Ombudsmeno darbuotojas], kai pažymėjo, kad „Komisija taip pat pateikė tam tikrus [dokumentus], kuriuose pateikiamas susirašinėjimas ir ataskaitos nuo 2002 m.“ <...> Todėl būtina, kad šie [dokumentai], t. y. „tam tikri [dokumentai], kuriuose pateikiamas susirašinėjimas ir ataskaitos nuo 2002 m.“, kuriuos aptiko [Ombudsmeno darbuotojas], nedelsiant taip pat būtų perduoti [ieškovei].

<...>

Laukdama atsakymo, iš anksto dėkoju už paramą, kiek tai susiję su mano nauja paraiška, kuria siekiama Reglamentu Nr. 1049/2001 užtikrinamos galimybės susipažinti su visais [su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentais].“

61 Taigi iš aiškaus pirminės paraiškos teksto matyti, kad ja prašyta suteikti galimybę be apribojimų nedelsiant susipažinti ne tik su visais dokumentais, kuriuos bylai, susijusiai su sutartimi LIEN 97-2011, priklausančiose bylose Nr. 1–4 nurodė Ombudsmeno darbuotojas, bet ir su kitais šiam darbuotojui pateiktais dokumentais.

62 Taip pat primintina, kad nagrinėjant skundą Nr. 1874/2003/GG, pateiktą dėl Komisijos atsisakymo suteikti ieškovei galimybę susipažinti su visais su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentais, ir Ombudsmeno darbuotojui atliekant patikrinimą Komisijos patalpose, ji savo iniciatyva šiam darbuotojui pateikė ne tik minėtai bylai priklausančiose bylose Nr. 1–4 esančius dokumentus, bet, kaip matyti iš šio darbuotojo ataskaitos, ir kitus dokumentus.

63 Todėl dabar Komisija negali teigti, kad su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus, su kuriais ieškovė prašo leisti susipažinti, sudaro tik 2002 m. liepos 8 d. Komisijos laiške pateiktame sąraše nurodyti dokumentai, esantys su sutartimi LIEN 97-2011 susijusiai bylai priklausančiose bylose Nr. 1–4. Iš tiesų tokį teiginį paneigia 2004 m. kovo 9 d. Ombudsmeno darbuotojo ataskaitos tekstas, o jo Komisija neginčijo.

Dėl Komisijos sprendimo, susijusio su paraiška suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais, nepriėmimo teisėtumo

64 Primintina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnyje nurodyta, kad juo siekiama užtikrinti visuomenei kuo platesnę susipažinimo su institucijų dokumentais teisę.

65 Reglamento Nr. 1049/2001 1 konstatuojamojoje dalyje daroma nuoroda į ESS 1 straipsnio antrą pastraipą, kurioje numatyta, kad ši Sutartis ženklina naują glaudesnės Europos tautų sąjungos kūrimo etapą, kai sprendimai priimami kuo atviriau ir kuo labiau priartinant juos prie piliečio. Kaip nurodyta minėto reglamento 2 konstatuojamojoje dalyje, visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais susijusi su šių institucijų demokratiškumu.

66 Kai Komisijos prašoma leisti susipažinti su dokumentu, ji kiekvienu atveju turi įvertinti, ar šiam dokumentui taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytos teisės leisti susipažinti su institucijų dokumentais išimtys (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą*, C-39/05 P ir C-52/05 P, Rink. p. I-4723, 35 punktą).

67 Be to, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 13 konstatuojamosios dalies teksto, siekiant visiškai užtikrinti visuomenės teisę susipažinti su Sąjungos institucijų dokumentais, numatyta taikyti dviejų lygių administracinę procedūrą, numatant teisminio nagrinėjimo arba kreipimosi su skundu į Ombudsmeną galimybę.

68 Teismo praktikoje taip pat numatyta, kad Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniais, kuriuose numatyta dviejų lygių procedūra, siekiama leisti, pirma, greitai ir supaprastintai išnagrinėti paraiškas suteikti galimybę susipažinti su atitinkamų institucijų dokumentais bei, antra, pirmiausia draugiškai spręsti galinčius kilti nesutarimus (šio sprendimo 9 punkte minėto 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją* 53 punktas).

69 Iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 64–68 punktuose, matyti, kad atitinkama institucija privalo nuodugniai išnagrinėti visus dokumentus, dėl kurių pateikta paraiška atskleisti. Šis reikalavimas iš principo taikomas ne tik nagrinėjant kartotinę paraišką, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį, bet ir nagrinėjant pirminę paraišką pagal minėto reglamento 7 straipsnį.

70 Nagrinėjamu atveju pirmiausia pabrėžtina, kad pirminiame atsakyme Komisija nurodo, jog „akivaizdu, kad šiame laiške aptariami tik dokumentai, su kuriais Jums nebuvo leista susipažinti per 2002 m. apsilankymą. Kaip Jums jau paaiškinta 2002 m. liepos 8 d. laiške, su sutartimi LIEN 97-2011 susijusią bylą sudaro keturios dalys [bylos Nr. 1–4].“

71 Todėl, Komisijai neginčijant, reikia konstatuoti, kad pirminiame atsakyme nėra jokios atsakomosios informacijos į pirminę paraišką, kiek joje prašyta suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais.

72 Antra, pažymėtina, kad pirminiame atsakyme Komisija apsiribojo teiginiu, kad su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentai suklasifikuoti į šiai bylai priklausančias bylas Nr. 1–4. Tačiau iš Ombudsmeno darbuotojo ataskaitos, į kurią pirminėje paraiškoje daroma aiški nuoroda, matyti, kad nagrinėjant skundą 1874/2003/GG jam buvo pateikti kiti dokumentai nei klasifikuojami su sutartimi LIEN 97-2011 susijusiai bylai priklausančiose bylose Nr. 1–4. Atsižvelgiant į išvadas, kurias

Ombudsmeno darbuotojas pakartojo savo ataskaitoje, parengtoje perdavus 2002 m. liepos 8 d. laiške pateiktą sąrašą, Komisija, nenagrinėdama pirminės paraiškos suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su kitais ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais, privalėjo bent jau paaiškinti, kodėl ji mananti, kad šie dokumentai nebuvo su sutartimi LIEN 97-2011susijusios bylos dalis.

73 Iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 70 ir 72 punktuose, matyti, kad pirminiame atsakyme nebuvo atsakomosios informacijos į paraišką suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais, todėl Komisija nesilaikė pareigos nuodugniai išnagrinėti šią paraišką. Toks jai tenkančios pareigos nesilaikymas akivaizdžiai pažeidžia šio sprendimo 68 punkte nurodytą tikslą, kurio siekiama numatant greitai ir supaprastintai išnagrinėti paraiškas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais.

74 Trečia, konstatuotina, kad, kaip iš esmės teigia Komisija, iš tikrųjų kartotinės paraiškos tekstas, galintis apibrėžti jos dalyką, ne visai sutampa su tuo pačiu tikslu pirminėje paraiškoje išdėstytu tekstu.

75 Kaip konstatuota šio sprendimo 61 punkte, pirminėje paraiškoje ieškovė aiškiai prašė suteikti galimybę be apribojimų nedelsiant susipažinti ne tik su visais Ombudsmeno darbuotojo nurodytais su sutartimi LIEN 97-2011susijusiai bylai priklausančių bylų Nr. 1–4 dokumentais, bet ir su kitais minėtam darbuotojui pateiktais dokumentais.

76 Tačiau kartotinėje paraiškoje ieškovė Komisijos aiškiai prašė „nedelsiant [jai] perduoti visus be išimties su sutartimi LIEN 97-2011 susijusiai bylai priklausančių bylų Nr. 1–4 dokumentus, kuriuos [Komisija] atsisakė atskleisti, taip pat – [papildomus dokumentus]“.

77 Taigi pirminės paraiškos ir kartotinės paraiškos dalykai formaliai sutampa tik tiek, kiek jose prašoma suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su į bylai, susijusiai su sutartimi LIEN 97-2011, priklausančias bylas Nr. 1–4 suklasifikuotais dokumentais. Tačiau reikia konstatuoti, kad, be šių dokumentų, ieškovė prašė suteikti tokią galimybę susipažinti, viena vertus, pirminėje paraiškoje – su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais ir, kita vertus, kartotinėje paraiškoje – su papildomais dokumentais.

78 Vis dėlto toks teksto, kiek tai susiję su pirminės paraiškos dalyku ir kartotinės paraiškos dalyku, neatitikimas negali nei pateisinti nuodugnios Komisijos analizės neatlikimo, apie kurį kalbama šio sprendimo 73 punkte, nei leisti padaryti išvados, kad, kaip teigia Komisija, kartotinėje paraiškoje pateiktas prašymas suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su papildomais dokumentais yra nauja paraiška, todėl ieškovės paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais apima tik į su sutartimi LIEN 97-2011 susijusiai bylai priklausančias bylas Nr. 1–4 suklasifikuotus dokumentus.

79 Iš tikrųjų, pirma, primintina, kad pirminė paraiška suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais yra nauja paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, pateikta po dviejų ankstesnių, atitinkamai 2002 m. kovo 9 d. (žr. šio sprendimo 3 punktą) ir 2004 m. gruodžio 22 d. (žr. šio sprendimo 7 punktą) pateiktų, paraiškų suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su ta pačia byla.

80 Atsižvelgdamas į Reglamente Nr. 1049/2001 numatytos procedūros tikslus ją vykdyti sparčiai ir laikantis supaprastintos tvarkos, šio sprendimo 79 punkte išdėstytomis šios bylos aplinkybėmis Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, kad galima nukrypti nuo Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniuose numatytos dviejų lygių procedūros (šio sprendimo 9 punkte minėto 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją* 60 ir 61 punktai).

81 Kadangi šios bylos aplinkybės pasikeitė tik tuo, kad 2009 m. rugpjūčio 28 ir 31 d. laiškais ieškovė pateikė naują paraišką suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais, Komisija neturėjo laukti hipotetinės kartotinės paraiškos ir privalėjo nuodugniai išnagrinėti pirminę paraišką, pirmiausia, kiek ji susijusi su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais.

82 Antra, norėdama pateisinti tai, kad nenagrinėjo pirminėje ir kartotinėje paraiškoje pateiktų ieškovės prašymų suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su dokumentais, kurių nebuvo tarp su sutartimi LIEN 97-2011 susijusiai bylai priklausančių bylų Nr. 1–4 dokumentų, Komisija negali remtis tariamai per daug bendru ir nekonkrečiu tokių prašymų pobūdžiu.

83 Iš tikrųjų pirmiausia darant prielaidą, kad paraiška suteikti galimybę susipažinti su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais ar su papildomais dokumentais suformuluota per daug abstrakčiai ir nekonkrečiai, primintina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog „jei paraiška nėra pakankamai konkreti, institucija kreipiasi į pareiškėją, kad patikslintų paraišką, bei padeda jam tai padaryti, pavyzdžiui, suteikdama informaciją, kaip naudotis viešuoju dokumentų registru“.

84 Taigi iš šios nuostatos teksto, ypač iš vartojamų veiksmažodžių „kreiptis“ ir „padėti“, matyti, kad vien konstatavus, jog paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais nepakankamai konkreti, nesvarbu, kokios būtų to priežastys, paraišką gavusi institucija turi susisiekti su pareiškėju, kad būtų kuo aiškiau apibrėžti prašomi dokumentai. Taigi šia nuostata visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais srityje formaliai perkeltas gero administravimo principas, kuris yra Sąjungos teisės sistemos administracinėse procedūrose suteiktų garantijų dalis (2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją*, T-2/03, Rink. p. II-1121, 107 punktas). Tad pagalbos teikimo pareiga yra esminė, kad būtų užtikrintas Reglamente Nr. 1049/2001 apibrėžtos teisės suteikti galimybę susipažinti su dokumentais veiksmingumas.

85 Tačiau nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos nematyti, kad Komisija būtų laikiusis Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio nuostatų ir gero administravimo principo ir prieš priimdama ginčijamą sprendimą būtų kreipusis į ieškovę, kad ši tiek pirminėje, tiek kartotinėje paraiškoje konkrečiau apibrėžtų prašomus dokumentus.

86 Bet kuriuo atveju Komisija negali teigti, kad 2010 m. liepos 20 d. laiške pranešė ieškovei apie tariamai per daug bendrą ir nekonkretų jos paraiškos pobūdį. Iš tikrųjų reikia konstatuoti, kad minėtas laiškas, kad ir koks būtų jo turinys, išsiųstas ne atsakant ieškovei į pirminę ar kartotinę paraišką ir ne prieš priimant ginčijamą sprendimą, bet jį jau priėmus. Todėl akivaizdu, kad šis laiškas nėra svarbus norint nuspręsti dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo.

87 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmąjį ieškinio pagrindą, susijusį su akivaizdžia vertinimo klaida, padaryta nustatant pirminės paraiškos dalyką, ir atitinkamai su Komisijos pareigos nuodugniai išnagrinėti minėtą paraišką pažeidimu, reikia pripažinti pagrįstu, todėl atmesti Komisijos reikalavimą pripažinti, kad paraiška suteikti galimybę susipažinti su aptariamais dokumentais iš dalies nepriimtina.

88 Taigi ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jame ieškovės atžvilgiu implicitiškai atsisakoma leisti susipažinti su dokumentais, kuriuos Komisija perdavė Ombudsmeno darbuotojui ir kurie skyrėsi nuo šio darbuotojo dokumentų, jo nurodytų su sutartimi LIEN 97-2011 susijusiai bylai priskiriamose bylose Nr. 1–4.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo ieškinio pagrindų, atitinkamai susijusių su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto ir 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatų pažeidimu

Pirminės pastabos

89 Reglamente Nr. 1049/2001 visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais įtvirtinta kaip bendroji taisyklė, tačiau taip pat numatytos išimtys, susijusios su tam tikrais viešaisiais ir privačiaisiais interesais.

90 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką galimybės susipažinti su dokumentais išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai, kad nebūtų užkertamas kelias taikyti bendrąjį principą, pagal kurį visuomenei suteikiamos kuo didesnės galimybės susipažinti su institucijų turimais dokumentais (žr. 2007 m. vasario

1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 63 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką; šiuo klausimu taip pat žr. šio sprendimo 66 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 35 ir 36 punktus). Be to, proporcingumo principu reikalaujama, kad išimtys neviršytų to, kas tinkama ir būtina siekiamam tikslui įgyvendinti (2001 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Hautala*, C-353/99 P, Rink. p. I-9565, 28 punktas).

91 Be to, paraiškos leisti susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus. Iš tikrųjų, viena vertus, vien aplinkybės, kad dokumentas susijęs su išimties saugomu interesu, nepakanka tokios išimties taikymui pateisinti (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją*, T-20/99, Rink. p. II-3011, 45 punktą). Toks taikymas iš principo gali būti pateisinamas, tik, pirma, jei institucija iš anksto įvertino, ar dėl susipažinimo su dokumentu konkrečiai ir realiai nukentėtų saugomas interesas, ir, antra, jei pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalis nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomo dokumento atskleidimą. Kita vertus, rizika pakenkti saugomam interesui turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne tik vien hipotetiška (2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-211/00, Rink. p. II-485, 56 punktas). Todėl institucija, norėdama taikyti išimtį, privalo atlikti konkretų tyrimą, kuris turi atsispindėti sprendimo motyvuose (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hautala prieš Tarybą*, T-14/98, Rink. p. II-2489, 67 punktą, 2000 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-188/98, Rink. p. II-1959, 38 punktą ir šio sprendimo 84 punkte minėto Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją* 69 punktą).

92 Iš principo taip pat būtinas kiekvieno dokumento konkretus ir individualus tyrimas, nes, nepaisant to, jog aišku, kad paraiškoje suteikti galimybę susipažinti nurodytiems dokumentams taikoma išimtis, tik toks tyrimas gali leisti atitinkamai institucijai, vadovaujantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi, įvertinti galimybę leisti pareiškėjui iš dalies susipažinti su dokumentais. Taikydamas Elgesio kodeksą, susijusį su visuomenės galimybe susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 340, 1993, p. 41), Teismas jau atmetė kaip nepakankamą įvertinimą, atliktą labiau dokumentų kategorijos nei juose esančios informacijos atžvilgiu, nes iš institucijos reikalaujamas atlikti tyrimas turi jai leisti konkrečiai įvertinti, ar nurodyta išimtis realiai taikytina visai šiuose dokumentuose esančiai informacijai (šio sprendimo 84 punkte minėto Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją* 73 punktas ir 2006 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją*, T-391/03 ir T-70/04, Rink. p. II-2023, 117 punktas; šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JT's Corporation prieš Komisiją*, T-123/99, Rink. p. II-3269, 46 punktą).

93 Iš principo institucija turi išnagrinėti, pirma, ar dokumentas, dėl kurio pateikta paraiška suteikti galimybę susipažinti, patenka į vienos iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų išimčių taikymo sritį, antra, ar tokio dokumento atskleidimas konkrečiai ir realiai pažeistų saugomą interesą ir, trečia, atsakius teigiamai, ar reikia apsaugoti visą dokumentą.

94 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti trečią ir ketvirtą ieškinio pagrindus, kuriuos nurodė ieškovė.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų pažeidimu

95 Ieškovė iš esmės teigia, kad dėl vienintelio asmens, kuriam galėjo būti suteikta individo privatumo ir neliečiamumo apsauga, Kazachstano valdžios institucijos atliko baudžiamąjį tyrimą, jis buvo žinomas ne tik šios šalies valdžios institucijoms ir visuomenei, bet ir Komisijai, ir, atsižvelgiant į šio asmens padarytą rimtą nusikalstamą veiką, jam buvo skirta bauda, taigi jau buvo padaryta žala šio asmens gerai reputacijai. Ji taip pat nurodo, kad Komisija, užuot konkrečiai įvardijusi asmenis, kurių, kaip ši

institucija mano, privatumas ir neliečiamumas turėjo būti saugomas, galėjo nurodyti jų funkcijas. Galiausiai ji teigė, kad dokumentai, kurie, kaip nurodo Komisija, kelia individo privatumo ir neliečiamumo pažeidimo pavojų, turi didelę reikšmę sprendžiant šioje byloje nagrinėjamą ginčą.

96 Komisija ginčija trečiojo ieškinio pagrindo pagrįstumą ir tvirtina, kad išanalizavusi prašomus dokumentus ji konstatavo, jog gali būti padaryta žalos tam tikrų asmenų privatumui ir neliečiamumui. Ieškovė neturi kompetencijos spręsti, kuris individas vertas privatumo ir neliečiamumo apsaugos. Apskritai, ieškovė niekada konkrečiai neįvardijo asmens, kurį nurodo dublike.

97 Nagrinėjamoje byloje Teismas nurodo, kad Reglamento Nr. 1049/2001 11 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, jog, „svarstydamos dėl išimčių, institucijos turėtų atsižvelgti į Sąjungos teisėje numatytus principus dėl asmeninių duomenų apsaugos visoje Sąjungos veikloje“.

98 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta galimybės leisti susipažinti su dokumentu išimtis, taikoma tuo atveju, kai tokio dokumento atskleidimas padarytų žalos individo privatumo ir neliečiamumo apsaugai, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Sąjungos teisės aktus.

99 Iš teismų praktikos matyti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto tekste, kuris yra nedaloma nuostata, reikalaujama, kad individo privatumas ir neliečiamumas visada būtų nagrinėjamas ir vertinamas pagal Sąjungos teisės aktus, susijusius su asmens duomenų apsauga, pirmiausia pagal 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102) (2010 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager*, C-28/08 P, Rink. p. I-6055, 59 punktas).

100 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu nustatytas specialus režimas ir sustiprinama asmens, kuriuo duomenys tam tikrais atvejais galėtų būti atskleisti visuomenei, apsauga (šio sprendimo 99 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* 60 punktas).

101 Reglamentai Nr. 45/2001 ir Nr. 1049/2001 priimti beveik tuo pačiu metu. Juose nėra nuostatų, kuriose būtų aiškiai numatyta vieno iš reglamentų viršenybė prieš kitą. Todėl iš esmės reikia užtikrinti jų neribotą taikymą (šio sprendimo 99 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* 56 punktas).

102 Pagal Reglamento Nr. 45/2001 1 straipsnio 1 dalį šio reglamento tikslas užtikrinti „fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, o svarbiausia – su asmens duomenų tvarkymu susijusią jų teisę į privataus gyvenimo neliečiamumą“.

103 Iš Reglamento Nr. 45/2001 15 konstatuojamosios dalies pirmo sakinio matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas rėmėsi būtinybe taikyti ESS 6 straipsnį, o kartu ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 8 straipsnį, „jeigu Bendrijos institucijos ir įstaigos asmens duomenis tvarko vykdydamos tokią veiklą, kuriai netaikomas šis reglamentas, pirmiausia tokią, kuri nurodyta [ES sutarties redakcijos, galiojusios iki Lisabonos sutarties] V ir VI antraštinėse dalyse“. Tačiau ši nuoroda nereikalinga, jei duomenys tvarkomi vykdant tokią veiklą, kuriai taikomas minėtas reglamentas, nes akivaizdu, jog tokiais atvejais taikomas pats Reglamentas Nr. 45/2001 (šio sprendimo 99 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* 62 punktas).

104 Iš to matyti, kad jei prašymu pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 siekiama susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomos visos Reglamento Nr. 45/2001 nuostatos (šio sprendimo 99 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* 63 punktas). Primintina, kad Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsniu asmens duomenų gavėjui nustatoma pareiga įrodyti būtinybę tokius duomenis gauti (šio sprendimo 99 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* 45 punktas). Be to,

to paties reglamento 18 straipsniu būtent atitinkamam asmeniui suteikiama teisė bet kada dėl imperatyvių teisėtų priežasčių, susijusių su konkrečia jo padėtimi, nesutikti, kad būtų tvarkomi jo asmens duomenys.

105 Nagrinėjamu atveju, pirma, su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus, kurių turinio, Komisijos teigimu, negalima atskleisti, nes jis patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos išimties taikymo sritį, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 4.2 punktą ir prie minėto sprendimo pridėtą lentelę, galima identifikuoti taip:

— byla Nr. 1: dokumentai Nr. 2/1999 ir Nr. 7/1999, 2 padala (išskirtos 1 ir 2 dalys),

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentai Nr. 19/1999, Nr. 2/2000, Nr. 5/2000, Nr. 10/2001, Nr. 14/2001 (išskirtos 1–3 dalys),

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentai Nr. 14/1999, Nr. 19/1999, Nr. 9/2001 (išskirtos 1–3 dalys).

106 Antra, remiantis Komisijos atsakymu, pateiktu dėl antros tyrimo priemonės, pirmiausia konstatuotina, kad toliau nurodytų dokumentų turinys, kuris, kaip nurodo Komisija, tariamai patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos išimties taikymo sritį, susijęs su pačios ieškovės asmens duomenimis:

— byla Nr. 1: dokumentai Nr. 2/1999 ir Nr. 7/1999, 2 padala (išskirtos 1 ir 2 dalys),

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentai Nr. 19/1999 ir Nr. 2/2000,

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentas Nr. 14/1999.

107 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 90 ir 102 punktuose, kiek tai susiję su siauriu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nurodytų išimčių aiškinimu ir Reglamento Nr. 45/2001 tikslu, laikytina, kad negalima atsisakyti atskleisti asmens duomenis, kurie susiję tik su aptariamą paraišką suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pateikusiu asmeniu, remiantis tuo, kad toks atskleidimas padarytų žalos individo privatumui ir neliečiamumui.

108 Todėl, kalbant apie šio sprendimo 106 punkte išvardytus dokumentus, pažymėtina, kad Komisija suklydo, kai atsisakė juos atskleisti remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta išimtimi.

109 Taip pat reikia nustatyti tokio dokumentų su asmens duomenimis, kurie susiję su paraišką suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pateikusiu asmeniu, atskleidimo apimtį. Tokiomis aplinkybėmis, nors paraišką suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pateikusio asmens atžvilgiu nereikia apsaugoti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto intereso, vis dėlto pagal Reglamento Nr. 45/2001 nuostatas tokia apsauga turi būti užtikrinta trečiųjų asmenų atžvilgiu. Todėl, nesilaikant principo, kad Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama apskritai suteikti teisę visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais (šio sprendimo 90 punkte minėto Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 43 punktas), konstatuotina, kad kai, kaip yra nagrinėjamu atveju, aptariamuose dokumentuose yra paraišką suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pateikusio asmens duomenų, jo teisė tokius dokumentus gauti, paremta teise susipažinti su institucijų dokumentais, negali reikšti, kad taip visuomenė apskritai įgyja teisę susipažinti su minėtais dokumentais.

110 Dar kartą remiantis Komisijos atsakymo, pateikto dėl antrosios tyrimo priemonės, analize konstatuotina, kad toliau nurodytų dokumentų turinys, kurį Komisija įvardijo kaip tariamai iš dalies patenkantį į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos išimties taikymo sritį, susijęs su fizinių asmenų, kurie nesusiję su ieškove, asmens duomenimis:

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentai Nr. 5/2000, Nr. 10/2001 ir Nr. 14/2001 (išskirtos 1–3 dalys),

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentai Nr. 19/1999 ir Nr. 9/2001 (išskirtos 1–3 dalys).

111 Žinoma, iš karto atmestinas Komisijos argumentas, kad dublike ieškovė niekur neįvardijo asmens, nurodomo kaip asmuo, kuriam negali būti taikoma individo privatumo ir neliečiamumo apsauga. Iš tikrųjų reikia konstatuoti, kad toks teiginys akivaizdžiai klaidingas, nes iš ieškinio aiškiai matyti, kad jame ieškovė minėtą asmenį konkrečiai įvardijo.

112 Tačiau Komisija teisingai teigia, kad ieškovė negali vertinti, ar asmeniui gali būti suteikta privatumo ir neliečiamumo apsauga. Iš šio sprendimo 99–101, 103 ir 104 punktuose nurodytos teismų praktikos matyti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas teiktina asmens duomenų apsauga turi būti užtikrinta griežtai laikantis Reglamento Nr. 45/2001 nuostatų. Tačiau pastarajame reglamente nenumatyta juo užtikrinamos pagrindinės teisės apsaugos išimtis, motyvuojant tuo, kad aptariami duomenys susiję su asmeniu, kuris tokios apsaugos nevertas.

113 Taigi reikia tik išnagrinėti, ar Komisija turėjo pagrindo manyti, kad kai kuriuose dokumentuose, su kuriais ieškovė prašė leisti susipažinti be apribojimų, buvo asmens duomenų, galėjusių pateisinti sprendimą atsisakyti leisti ieškovei be apribojimų susipažinti su tokiais dokumentais remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu.

114 Šiuo atžvilgiu, pirma, iš Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio a punkto matyti, kad „asmens duomenys – [tai] bet kuri informacija, susijusi su fiziniu asmeniu <...>, kurio tapatybė yra žinoma arba gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyta pasinaudojant tokiais duomenimis kaip asmens kodas, vienu ar keliais asmeniui būdingais fizinio, fiziologinio, protinio, ekonominio, kultūrinio ar socialinio pobūdžio požymiais“.

115 Antra, iš teismų praktikos matyti, kad pagal Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio a punktą pavardės ir vardai gali būti laikomi asmens duomenimis (šio sprendimo 99 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* 68 punktas).

116 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad įvairių asmenų ir jų tapatybės nurodymas informacijos perdavimo priemonėje atskleidžiant pavardę ar kitais būdais, pavyzdžiui, nurodant telefono numerį ar su darbo sąlygomis ar jų laisvalaikio pomėgiais susijusią informaciją, yra „asmens duomenų tvarkymas“, kaip suprantama pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) (2003 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lindqvist*, C-101/01, Rink. p. I-12971, 27 punktas).

117 Taigi manytina, kad, be su vardu susijusių duomenų, informacija apie asmens vykdomą profesinę veiklą taip pat gali būti laikoma asmens duomenimis, kai, viena vertus, tokia informacija susijusi su šių asmenų darbo sąlygomis ir, antra, ja remiantis galima netiesiogiai nustatyti, kai ji gali būti susieta su tam tikra data ar tiksliu kalendoriniu laikotarpiu, fizinį asmenį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio a punktą.

118 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo matyti, jog dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos išimties Komisija pabrėžė, kad neatskleistose tam tikrų dokumentų dalyse buvo nurodytos asmenų pavardės ir su jų reputacija susijusi informacija ir kad šiuose dokumentuose buvo pateikta nuoroda į su sutartyje LIEN 97-2011 dalyvavusių nevyriausybinių organizacijų neteisėtais veiksmais, vertinamais kaip korupcija, susijusią informaciją, taip pat į informaciją dėl jų atžvilgiu vykdyto baudžiamojo tyrimo. Šios nuorodos nebūtinai atspindi Komisijos poziciją, tačiau jas paviešinus gali būti padaryta žalos minėtiems asmenims ir dėl to pakenkta jų privatumo ir neliečiamumo apsaugai.

119 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia konstatuoti, kad ieškovė neginčija, jog su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentuose yra asmens duomenų, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 45/2001.

120 Be to, ir ieškovė šios aplinkybės neginčija, konstatuotina, kad Komisija atliko konkretų ir individualų su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentų, nurodytų šio sprendimo 110 punkte, tyrimą.

121 Iš tiesų, nepaisant glaustos motyvacijos, kuria rėmėsi Komisija ir kuri trumpai apibūdinama šio sprendimo 118 punkte, pobūdžio, iš jos matyti, kad, norėdama pagrįsti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos išimties taikymą, Komisija nustatė su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentų, nurodytų šio sprendimo 110 punkte, duomenis, kuriems pagal minėtą išimtį numatančias nuostatas galėjo būti taikoma apsauga.

122 Galiausiai ieškovė teigia, kad šio sprendimo 110 punkte nurodytuose su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentuose yra duomenų apie vieną asmenį, kuriam negali būti taikoma individo privatumo ir neliečiamumo apsauga, ir kad šie dokumentai turi svarbią reikšmę ne tik sprendžiant šioje byloje nagrinėjamą tarp jos ir Komisijos kilusį ginčą, bet ir ginčą Briuselio pirmosios instancijos teismo nagrinėjamoje byloje. Tačiau nė vienam iš šių argumentų negalima pritarti.

123 Pirma, kaip nurodyta šio sprendimo 112 punkte, taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas nereikia tikrinti, ar aptariami duomenys susiję su asmeniu, kuriam pagal šias nuostatas negali būti suteikta privatumo ir neliečiamumo apsauga.

124 Antra, iš šio sprendimo 99–101, 103 ir 104 punktuose nurodytos teismų praktikos matyti, kad taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas teiktina asmens duomenų apsauga turi būti specifinė ir sustiprinta. Šiuo atžvilgiu reikia užtikrinti, kad toks taikymas vyktų griežtai laikantis Reglamento Nr. 45/2001 nuostatų. Priešingai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nustatytai išimčiai, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 45/2001 nuostatose numatyta išimtis negali būti atmesta remiantis viršesnio viešojo intereso buvimu. Taigi, net jeigu tvirtindama, kad aptariami dokumentai yra labai svarbūs tiek sprendžiant jos ir Komisijos ginčą šioje byloje, tiek sprendžiant ginčą Briuselio pirmosios instancijos teismo nagrinėjamoje byloje, ieškovė norėjo remtis viršesniu viešuoju interesu, reikėtų konstatuoti, kad šis argumentas akivaizdžiai nesvarbus.

125 Todėl, kalbant apie šio sprendimo 110 punkte išvardytus dokumentus, pažymėtina, kad Komisija teisingai atsisakė juos visiškai atskleisti remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta išimtimi.

126 Iš šio sprendimo 108 ir 125 punktų matyti, kad trečiąjį ieškinio pagrindą reikia pripažinti iš dalies pagrįstu, todėl ginčijamas sprendimas panaikinamas tiek, kiek juo pažeidžiamos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos, nes ieškovei eksplicitiškai atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su šio sprendimo 106 punkte išvardytais dokumentais remiantis šiomis nuostatomis.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatų pažeidimu

127 Ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija nenurodė jokio konkretaus argumento, kuris pateisintų atsisakymą atskleisti su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, ir neįrodė, kad praėjus dešimčiai metų po sutarties nutraukimo dokumentų, kurie buvo susiję su audito atlikimu ar su dabar baigtu dėl sutarties vykdytu sprendimo priėmimo procesu, atskleidimas labai pakenktų jos galimybei tinkamai valdyti finansines Sąjungos priemones ir su ateityje sudarytinų sutarčių susijusių sprendimų priėmimo procesui. Taip pat ji nurodo, kad Komisija klaidingai remiasi Briuselio pirmosios instancijos teisme dabar nagrinėjama byla, kad atsisakytų suteikti galimybę susipažinti su visais su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentais, motyvuodama tuo, kad juose esanti informacija galėtų įrodyti, jog Komisijos šiam teismui pateiktas ieškinys nepagrįstas.

128 Galiausiai egzistuoja keli viršesni viešieji interesai, kurie pateisina prašomų dokumentų atskleidimą, būtent, pirma, ieškovės, jos rėmėjų ir visuomenės interesas išsiaiškinti priežastis, dėl kurių Komisija vienašališkai nutraukė sutartį, prie kurios finansavimo prisidėjo ieškovė ir kuri buvo labai svarbi visuomenės sveikatos atžvilgiu; antra, interesas, grindžiamas tuo, kad, atsižvelgiant į Komisijos Briuselio pirmosios instancijos teismui pateiktą ieškinį, reikia – ir tuo suinteresuota visuomenė – išsiaiškinti Komisijos elgesio priežastis; galiausiai valstybių narių interesas žinoti, ar Komisija laikosi Sąjungos teisės normų.

129 Komisija iš esmės ginčija ketvirtojo ieškinio pagrindo pagrįstumą ir daro nuorodą į ginčijamo sprendimo 4.1 punkte pateiktus argumentus, kur kalbama apie būtinybę apskritai apsaugoti institucijos sprendimų priėmimo procesą. Ji teigia, kad išimčių, įtvirtintų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, atveju jai neprivaloma atsižvelgti į asmeninį ieškovės interesą, kad būtų atskleisti tam tikri dokumentai, pirmiausia siekiant, kad būtų užtikrinta geresnė apsauga vykstant procesui Briuselio pirmosios instancijos teisme. Jos nuomone, dublike ieškovė pateikia naujų argumentų, kuriais siekia įrodyti, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, taigi šie argumentai nepriimtini ir bet kuriuo atveju nepakankami tam, kad būtų nukrypta nuo Reglamento Nr. 1049/200 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nustatytos išimties.

130 Nagrinėjamu atveju Teismas primena, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų atitinkamos institucijos viduje dalis, nesuteikiama net po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atitinkamo dokumento atskleidimą pateisintų viršesnis viešasis interesas.

131 Dėl šio sprendimo 90 punkte nurodyto principo, kad galimybės susipažinti su institucijų dokumentais išimtys turi būti aiškinamos siaurai, Teisingumo Teismas nusprendė, jog pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą galima net ir priėmus sprendimą atsisakyti leisti susipažinti tik su dalimi vidaus naudojimo dokumentų, kuriuose išdėstyta vidaus reikmės skirta nuomonė, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų atitinkamos institucijos viduje dalis, jeigu dokumentų atskleidimas rimtai pakenktų šios institucijos sprendimų priėmimo procesui (2011 m. liepos 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija prieš MyTravel ir Komisiją*, C-506/08 P, Rink. p. I-6237, 79 punktas).

132 Taigi šia Reglamento Nr. 1049/2001 nuostata siekiama apsaugoti tam tikras vykstant procesui priimtų dokumentų, kurių atskleidimas net šiam procesui pasibaigus rimtai pakenktų atitinkamos institucijos sprendimų priėmimo procesui, rūšis. Šiuose dokumentuose turi būti „vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų atitinkamos institucijos viduje dalimi“.

133 Galiausiai pagal šio sprendimo 91 ir 92 punktuose nurodytą nusistovėjusią teismo praktiką, viena vertus, paraiškos leisti susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus ir individualus ir, kita vertus, tam, kad galima būti remtis saugomu interesu, jo pažeidimo rizika turi būti logiškai galima numatyti, o ne vien hipotetinė.

– Pagrindinės pastabos

134 Nagrinėjamu atveju, kalbant apie su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus, kurių turinį Komisija laiko negalimu atskleisti motyvuodama tuo, kad jis patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintos išimties taikymo sritį, remiantis ginčijamo sprendimo 4.1 punktu ir prie šio sprendimo pridėta lentele galima nustatyti, kad tai yra šie dokumentai:

— byla Nr. 1: dokumentai Nr. 4/1999, 6/1999 (išskirta 2 dalis), Nr. 7/1999 (2 padala) ir Nr. 8/1999,

— byla Nr. 2: dokumentai Nr. 4/1999 ir Nr. 1/2000,

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentas, kuris nepažymėtas numeriu ir dėl kurio Komisija ginčijamo sprendimo 4.1 punkte (p. 8) ir prie šio sprendimo pridėtoje lentelėje (p. 3) nurodo, kad jis yra be datos, ir dokumentai Nr. 2/1999, 3/1999 (išskirta 2 dalis), Nr. 4/1999 (išskirtos 1, 2 ir 3 dalys), Nr. 5/1999, Nr. 7/1999–14/1999, Nr. 16/1999, Nr. 17/1999, Nr. 19/1999 (1 padala), Nr. 23/1999, Nr. 25/1999, Nr. 26/1999 (1 padala), Nr. 1/2000, Nr. 2/2000, 4/2000, Nr. 2/2001 (išskirtos 1 ir 2 dalys), Nr. 3/2001 (išskirtos 1 ir 2 dalys), Nr. 6/2001, Nr. 13/2001 (išskirtos 1 ir 2 dalys) ir Nr. 19/2001 (išskirta 3 dalis),

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentai Nr. 2/1999 (išskirta 2 dalis), Nr. 7/1999–9/1999, Nr. 12/1999, Nr. 14/1999, Nr. 18/1999 (išskirtos 1 ir 2 dalys), Nr. 20/1999 (išskirtos 2, 3, 5, 7 ir 9 dalys), Nr. 2/2000 (išskirta 2 dalis), Nr. 3/2000 (išskirta 2 dalis), Nr. 4/2000 (išskirta 1 dalis), Nr. 1/2001, Nr. 2/2001 (išskirtos 1 ir 2 dalys), Nr. 3/2001 (išskirtos 1 ir 2 dalys) ir Nr. 7/2001 (išskirtos 1 ir 2 dalys).

135 Šioje ketvirtojo ieškinio pagrindo nagrinėjimo stadijoje pirmiausia reikia patikrinti, ar, kaip reikalaujama pagal šio sprendimo 92 punkte nurodytą teismų praktiką, ginčijamame sprendime Komisija konkrečiai ir individualiai išnagrinėjo kiekvieną iš šio sprendimo 134 punkte išvardytų dokumentų.

136 Šiuo klausimu konstatuotina, kad motyvacija, susijusi su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintos išimties taikymu, pateikta ginčijamo sprendimo 4.1 punkte ir prie šio sprendimo pridėtoje lentelėje.

137 Ginčijamo sprendimo 4.1 punktas padalytas į tris papunkčius, kuriuose kalbama apie tris skirtingus sprendimo priėmimo procesus, atitinkamai susijusius su sutarties LIEN 97-2011 audito ir tyrimo atlikimu (4.1.1 papunktis), sutarties LIEN 97-2011 nutraukimu (4.1.2 punktas) ir su galimybe nustatyti išieškojimo tvarką ir jos įgyvendinimo mechanizmą (4.1.3 punktas). Be to, prieš šiuos tris papunkčius išdėstytos keturios pastraipos, sudarančios ginčijamo sprendimo 4.1 punkto įžanginę dalį (toliau –4.1 punkto įžanginė dalis). Galiausiai iš ginčijamo sprendimo motyvų, pateiktų jo 4.1.3 papunktyje (žr. ginčijamo sprendimo p. 10), matyti, kad šie motyvai susiję su visais minėtuose 4.1.1, 4.1.2 ir 4.1.3 papunkčiuose aptartais klausimais. Todėl laikytina, kad šie motyvai sudaro ginčijamo sprendimo 4.1 punkto baigiamąją dalį (toliau –4.1 punkto baigiamojoje dalyje suformuluoti motyvai).

138 Pirma, dėl ginčijamo sprendimo 4.1 punkto įžanginėje dalyje pateiktų motyvų pažymėtina, kad Komisija tik priminė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatas, išvardijo visus dokumentus, kuriems pritaikė šiose nuostatose įtvirtintą išimtį, ir galiausiai nurodė, kad šiuose dokumentuose „[buvo] atspindėta ne galutinė Komisijos pozicija, tačiau pateikti pamąstymai, derybų strategijos ir galimi scenarijai, kuriuos parengė Komisijos pareigūnai“, ir kad „šie dokumentai [buvo] parengti norint pateikti naudoti vidaus instrukcijas ir [reiškė] parengiamuosius dokumentus, skirtus tam, kad būtų galima susidaryti nuomonę vykstant sprendimo priėmimo procesui“.

139 Todėl ginčijamo sprendimo 4.1 punkto įžanginėje dalyje nurodyti motyvai nereiškia, kad su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentai, kuriems Komisija pritaikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintą išimtį, buvo konkrečiai ir individualiai išnagrinėti.

140 Antra, dėl ginčijamo sprendimo 4.1.1–4.1.3 papunkčiuose pateiktų motyvų konstatuotina, kad Komisija tik abstrakčiai ir bendrais bruožais nurodė priežastis, dėl kurių su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentams, išvardytiems šiuose trijuose papunkčiuose, reikėjo taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintą išimtį.

141 4.1.1 papunktyje, susijusiame su sprendimo priėmimo procesu „dėl pasirengimo tikrinamajam apsilankymui ir nuomonių dėl to, ar, kada ir kaip atlikti auditą“, Komisija tik išvardijo su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus, kurie buvo susiję su šiuo procesu, ir bendrais bruožais nurodė, kad jie atspindėjo sutartį LIEN 97-2011 tvarkiusių pareigūnų susirinkimus ir pokalbius telefonu; šie pareigūnai norėjo išsiaiškinti visus svarbius veiksnius, paskatinusius ieškovę pakeisti šioje

sutartyje numatytą partnerį. Galiausiai ji taip pat nurodė, kad jos galutinė pozicija dėl nagrinėjamu atveju atlikto tikrinamojo apsilankymo ir dėl su partnerio pakeitimu susijusių aplinkybių ieškovei perduota keliuose atskleistuose dokumentuose.

142 Be to, 4.1.2 papunktyje, susijusiame su sprendimo priėmimo procesu dėl „sutarties [LIEN 97-2011] nutraukimo“, Komisija tik išvardijo su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus, kurie buvo susiję su šiuo procesu, ir bendrais bruožais nurodė, kad jie atspindi vidaus konsultacijas ir pasiūlymus, kurių daugumos galutiniame sprendime nutraukti sutartį LIEN 97-2011 ji nesilaikė.

143 Galiausiai 4.1.3 papunktyje, susijusiame su sprendimo priėmimo procesu dėl galimybės nustatyti išieškojimo tvarką ir jos įgyvendinimo mechanizmo, Komisija tik išvardijo su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus, kurie buvo susiję su šiuo procesu, ir bendrais bruožais nurodė, kad kai kuriuose iš šių dokumentų pateikti skaičiavimai, kuriais jos tarnybos vėliau nesivadovavo. Ji nurodo, kad apie jos galutinę poziciją dėl išieškotinos sumos dydžio ir galutinių skaičiavimų, kuriais paremta išieškojimo tvarka, buvo pranešta.

144 Todėl ginčijamo sprendimo 4.1.1–4.1.3 papunkčiuose nurodyti motyvai nereiškia, kad su sutartimi LIEN 97–2011 susijusios bylos dokumentai, kuriems Komisija pritaikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintą išimtį, buvo konkrečiai ir individualiai išnagrinėti.

145 Trečia, kalbant apie motyvus, suformuluotus ginčijamo sprendimo 4.1 punkto baigiamojoje dalyje, pažymėtina, kad joje Komisija pateikė kelis argumentus (jie nurodomi šio sprendimo 159–161 punktuose), kuriais remdamasi manė, kad atskleidus aptariamus su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus „visuomenei būtų pateikta trumpa [jos] darbo metodų <...>, naudojamų priimant sprendimą, <...> apžvalga, [o tokia] situacija turėtų itin neigiamų pasekmių [jos] sprendimų priėmimo procesui <...> tokio pobūdžio bylose“. Reikia konstatuoti, kad tokie motyvai yra bendro ir abstraktaus pobūdžio ir jais su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentai, kuriems Komisija pritaikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintą išimtį, nėra konkrečiai ir individualiai išnagrinėti.

146 Ketvirta, dėl prie ginčijamo sprendimo pridėtos lentelės užtenka konstatuoti, kad Komisija paskutinėje šio sprendimo 3 puslapio pastraipoje nurodo, kad „kai su dokumentu galima susipažinti taikant apribojimus, [minėtoje lentelėje] pateikiama nuoroda į Reglamentą Nr. 1049/2001 ir atitinkamas išimtis“.

147 Be to, kaip nurodyta šešiose prie ginčijamo sprendimo pridėtos lentelės skiltyse, Komisija jose, kiek tai susiję su kiekvienu iš aptariamų dokumentų, pateikė tik šią informaciją:

— jo numerį (1 skiltis),

— jo datą (2 skiltis),

— jo aprašymą (3 skiltis),

— jo turinį ir taikymo sritį (4 skiltis),

— atskleidimo statusą (5 skiltis),

— jam taikomas išimtis (6 skiltis).

148 Taigi šioje lentelėje Komisija trumpai aprašė kiekvieno iš šių dokumentų dalyką, suteiktą atskleidimo statusą ir – atsisakymo suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su dokumentu atveju – tokio atsisakymo teisinį pagrindą. Tačiau joje nėra jokio pagrindimo, kuris leistų suprasti, kodėl atskleidus visą dokumento turinį būtų pakenkta Komisijos pritaikyta išimtimi saugomam interesui.

149 Todėl prie ginčijamo sprendimo pridėtoje lentelėje su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentai, kuriems Komisija pritaikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintą išimtį, nėra konkrečiai ir individualiai išnagrinėti.

150 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamame sprendime konkrečiai ir individualiai neišnagrinėjusi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa saugomo intereso pažeidimo, kuris būtų padarytas atskleidus vieną iš su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentų (jie nurodomi šio sprendimo 134 punkte), klausimo ir eksplicitiškai atsisakiusi šiuos dokumentus atskleisti remdamasi šiomis nuostatomis Komisija jas pažeidė.

– Papildomos pastabos

151 Papildomai, siekiant užtikrinti gerą teisingumo administravimą ir atsižvelgiant į Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiamą ir šio sprendimo 68 punkte nurodytą tikslą greitai ir supaprastintai išnagrinėti paraiškas suteikti galimybę susipažinti su atitinkamų institucijų dokumentais, reikia, pirmiausia norint Komisijai suteikti galimybę remiantis šiuo Teismo sprendimu padaryti visas naudingas išvadas, išnagrinėti, ar, nepaisant šio sprendimo 150 punkte padarytos išvados, ji galėtų remtis, kiek tai susiję su visais šio sprendimo 134 punkte išvardytais dokumentais, viena vertus, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtinta išimtimi ir, kita vertus, naudodamasi šia išimtimi, bendrais ir abstrakčiais jos nurodytais motyvais tam, kad minėtus dokumentus atsisakytų atskleisti.

152 Pirmiausia atsižvelgiant į šio sprendimo 131 punkte nurodytą teismo praktiką reikia išnagrinėti, ar šio sprendimo 134 punkte išvardytuose dokumentuose pateikiamos nuomonės, kaip suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

153 Tačiau atsižvelgiant į šios bylos medžiagoje esančią informaciją ir Komisijai konkrečiai ir individualiai neišnagrinėjus su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentų, kuriems ji pritaikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, Teismas neturi galimybės nuspręsti, ar visi šio sprendimo 134 punkte išvardyti dokumentai laikytini nuomone. Taigi tik tuo atveju, kai minėtuose dokumentuose akivaizdžiai nebus pateikta nuomonė, kaip suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, Teismas, siekdamas užtikrinti gerą teisingumo administravimą, priims sprendimą dėl priskyrimo prie nuomonės.

154 Taigi atsižvelgęs į Komisijos atsakymą, pateiktą dėl antrosios tyrimo priemonės, šio sprendimo 131 punkte nurodytą teismo praktiką ir tai, kas išdėstyta šio sprendimo 53 punkte, Teismas konstatuoja, kad toliau nurodomuose šio sprendimo 134 punkte išvardytuose dokumentuose akivaizdžiai pateikta ne nuomonė, bet:

— su telefoniniais pokalbiais arba su susitikimais su ieškove, arba su tarp tarnautojų pasikeista informacija ar su jų ieškovės atžvilgiu išsakytais komentarais susijusios pastabos, būtent:

  — byloje Nr. 1: dokumentuose Nr. 4/1999 ir Nr. 7/1999 (2 padala),

  — byloje Nr. 2: dokumentas Nr. 4/1999,

  — bylos Nr. 4 I dalyje: dokumentai Nr. 2/1999, Nr. 12/1999, Nr. 13/1999, Nr. 16/1999, Nr. 19/1999 (1 padala) ir Nr. 2/2000,

  — bylos Nr. 4 II dalyje: dokumentai Nr. 9/1999, Nr. 14/1999 ir Nr. 4/2000 (išskirta 1 dalis);

— bendri komentarai dėl su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos, būtent:

  — bylos Nr. 4 I dalyje: dokumentas Nr. 4/1999 (išskirtos 1 ir 2 dalys),

— bylos Nr. 4 II dalyje: dokumentai Nr. 2/1999 (išskirta 2 dalis) Nr. 2/2000 (išskirta 2 dalis) ir Nr. 3/2000 (išskirta 2 dalis);

— prašymai arba keitimasis bendra informacija dėl su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos, būtent:

— bylos Nr. 4 I dalyje: dokumentai Nr. 8/1999–11/1999 ir Nr. 23/1999,

— bylos Nr. 4 II dalyje: dokumentai Nr. 7/1999, Nr. 8/1999, Nr. 20/1999 (išskirtos 2, 3 ir 9 dalys) ir Nr. 3/2000 (išskirta 2 dalis);

— nurodymai ar bendri komentarai dėl audito atlikimo su sutartimi LIEN 97-2011 susijusioje byloje, būtent:

— byloje Nr. 1: dokumentas Nr. 6/1999 (išskirta 2 dalis),

— bylos Nr. 4 I dalyje: dokumentai Nr. 3/1999 (išskirta 2 dalis) ir Nr. 17/1999,

— bylos Nr. 4 II dalyje: dokumentas Nr. 12/1999.

155 Todėl Komisija akivaizdžiai klaidingai rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatomis, kad atsisakytų suteikti galimybę susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais, išvardytais šio sprendimo 154 punkte, tiek, kiek šiuose dokumentuose akivaizdžiai nepateikta nuomonė, kaip suprantama pagal minėtą straipsnį.

156 Antra, reikia nustatyti, ar, kalbant apie šio sprendimo 134 punkte išvardytus dokumentus, išskyrus išvardytuosius šio sprendimo 154 punkte, nes akivaizdu, kad juose nepateikta nuomonė, ginčijamame sprendime dėl jų Komisijos nurodyti abstraktūs ir bendri motyvai be konkrečių ir individualių motyvų gali pagrįsti atsisakymą minėtus dokumentus atskleisti.

157 Iš esmės šiuos motyvus, kurie nurodyti šio sprendimo 138, 141–143 ir 145 punktuose, galima suskirstyti į keturias toliau apibrėžtas grupes.

158 Pirmiausia iš ginčijamo sprendimo 4.1 punkto įžanginėje dalyje ir 4.1.1–4.1.3 papunkčiuose pateiktų motyvų matyti, kad atitinkamuose dokumentuose pateikta Sąjungos tarnautojų nuomonė, kurios laikytasi per pirmines konsultacijas ir svarstymus, susijusius su sutartimi LIEN 97-2011. Konkrečiau kalbant, šios nuomonės pateiktos dėl sprendimų, susijusių, viena vertus, su audito ir tyrimo atlikimu ir, kita vertus, su minėtos sutarties nutraukimu ir galimybe numatyti išieškojimo tvarkos mechanizmą. Tačiau šiose nuomonėse neatsispindi Komisijos galutinė pozicija šiais trimis klausimais.

159 Be to, iš ginčijamo sprendimo 4.1 punkto baigiamojoje dalyje suformuluotų motyvų matyti, kad siekiant apsaugoti pagrindinius principus, kuriais grindžiamas Komisijos sprendimų priėmimo procesas, pirmiausia – kolegialumo principą, reikia užtikrinti, kad Komisijos tarnautojai galėtų laisvai reikšti savo nuomonę ir teikti pasiūlymus.

160 Iš ginčijamo sprendimo 4.1 punkto baigiamojoje dalyje suformuluotų motyvų taip pat matyti, kad atskleidus šio sprendimo 134 punkte išvardytus dokumentus visuomenei būtų pateikta trumpa Komisijos darbo metodų, naudojamų priimant sprendimą, apžvalga. Taigi tai turėtų itin neigiamų pasekmių jos sprendimų priėmimo procesui panašiose bylose.

161 Pagaliau iš ginčijamo sprendimo 4.1 punkto baigiamojoje dalyje suformuluotų motyvų matyti, kad atskleidus dokumentus, susijusius su apskaičiavimo būdu, nustatytu suformulavus prašymą išieškoti sumokėtą sumą, kiltų galima numatyti rizika Belgijos teisme vykstančiam procesui.

162 Atsižvelgdamas į šias keturias bendrų ir abstrakčių motyvų grupes, pirma, Teismas konstatuoja, kad Komisijos argumentas, jog aptariami dokumentai negali būti atskleisti, nes juose pateiktos asmeninės tarnautojų nuomonės, kad būtų įgyvendinti vidaus tikslai, jos pateiktos prieš Komisija priimant galutinį sprendimą ir, be to, jose neatsispindi galutinė pozicija, kurios laikėsi ši institucija, prieštarauja pačiam Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos tekstui.

163 Iš tikrųjų pabrėžtina, kad iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos aiškiai matyti, kad priėmus sprendimą galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų atitinkamos institucijos viduje dalis, suteikiama, jeigu dokumento atskleidimas rimtai nekenkia institucijos sprendimų priėmimo procesui.

164 Tačiau nagrinėjamu atveju Komisija tik nurodė, jog „aplinkybė, kad aptariami su audito atlikimu ar sutarties nutraukimu susiję dokumentai buvo parengti ir išplatinti prieš daug metų, neprieštarauja teisei manyti, kad [jos] sprendimų priėmimo procesui <...> dėl nurodytų priežasčių gali būti rimtai pakenkta“. Toks pateisinimas dėl visiškai hipotetinio pobūdžio nepakankamas atsižvelgiant į šio sprendimo 91 punkte nurodytą reikalavimą dėl objektyvios ir konkrečios, o ne hipotetinės rizikos, kad bus pakenkta saugomam interesui, buvimo.

165 Antra, Komisija negali teigti, kad dėl aplinkybės, jog su audito atlikimu ir aptariama išieškojimo tvarka susiję dokumentai bus paviešinti, Sąjungos lėšų gavėjai galės apeiti audito ar išieškojimo tvarkos srityje taikomas taisykles, taigi ateityje labai pakenkti jos sprendimų priėmimo procesui.

166 Iš tikrųjų audito atlikimo tvarka nustatoma remiantis teisės normomis ir specialiomis taisyklėmis, kurias išmano specialistai, nes jie gauna informaciją auditoriams skirtuose mokymuose. Tai pasakytina ir kalbant apie išieškojimo tvarkos nustatymo taisykles. Taigi negalima teigti, kad tokių taisyklių išmanymas labai pakenktų nagrinėjamu atveju pasibaigusiam sprendimų priėmimo procesui ar Komisijos sprendimų priėmimo procesui panašiose bylose.

167 Trečia, atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su ginčijamais dokumentais Komisija negali pateisinti ir poreikiu panašiose situacijose savo tarnautojus apsaugoti nuo bet kokio išorės spaudimo, taigi apsaugoti sprendimų priėmimo procesą panašiose bylose.

168 Iš tiesų darant prielaidą, kad ginčijamuose dokumentuose iš tikrųjų yra su Komisijos tarnautojais susijusių duomenų, kurių nederėtų atskleisti siekiant apsaugoti juos nuo išorės spaudimo, reikia pabrėžti, kad, pirmiausia, kaip matyti iš šio sprendimo 130–132 punktuose pateiktos informacijos, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa siekiama apsaugoti ne asmens duomenis, dėl kurių tarnautojai susidurtų su išorės spaudimu, bet tik tam tikras dokumentų rūšis. Taip pat primintina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino specialią nuostatą, kuria aiškiai siekiama, kai būtina, apriboti asmens duomenų atskleidimą norint apsaugoti individų privatumą ir neliečiamumą.

169 Todėl atsisakymo atskleisti tokius asmens duomenis Komisija negali grįsti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatomis.

170 Ketvirta, konstatuotina, kad, priešingai, nei teigia Komisija, aplinkybė, kad kai kurie dokumentai susiję su išieškotinos sumos apskaičiavimu, dėl kurio kilęs ginčas sprendžiamas Belgijos teisme, negali būti atsisakymo atskleisti minėtus su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos dokumentus pagrindas.

171 Iš tiesų Reglamento Nr. 1049/2001 16 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad šiuo reglamentu įgyvendinama visuomenės galimybės susipažinti su institucijų dokumentais sistema taikoma nepažeidžiant teisminės valdžios institucijų teisės susipažinti su dokumentais.

172 Tačiau iš Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų nematyti, kad remiantis nacionalinių teisminės valdžios institucijų teise susipažinti su dokumentais galima nukrypti nuo visuomenės susipažinimo su institucijų dokumentais bendros taisyklės, įtvirtintos Reglamente Nr. 1049/2001, ypač atsižvelgiant į šio sprendimo 90 punkte nurodytą teismo praktiką, pagal kurią šios teisės išimtys turi būti aiškinamos siaurai, o jų baigtinis sąrašas pateiktas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje.

173 Todėl, kalbant apie dokumentus, susijusius su prašomos išieškoti sumos apskaičiavimu, pažymėtina, kad Komisija klaidingai atsisakė atskleisti jų turinį motyvuodama tuo, kad dėl šio apskaičiavimo kilęs ginčas sprendžiamas Belgijos teisme.

174 Iš pateiktų papildomų pastabų matyti, kad nė vienas iš keturių abstrakčių ir bendrų motyvų, kuriais rėmėsi Komisija šio sprendimo 134 punkte išvardytų dokumentų atžvilgiu, negali be konkrečių ir individualių motyvų pagrįsti atsisakymo minėtus dokumentus atskleisti.

175 Atsižvelgiant į neteisėtumą, apie kurį iš esmės kalbama šio sprendimo 150 punkte, ir nesant reikalo nagrinėti ieškovės argumentų dėl viršesnio viešojo intereso buvimo, reikia pripažinti priimtinu visą ketvirtąjį ieškinio pagrindą, taigi panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jame eksplicitiškai atsisakoma suteikti ieškovei galimybę susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2001, dokumentais, išvardytais šio sprendimo 134 punkte, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatose įtvirtinta išimtimi.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

176 Viena vertus, ieškovė kaltina Komisija tuo, kad ji nepagrindė priežasčių, dėl kurių dokumentų, kurių turinys buvo pripažintas iš dalies arba visiškai nepatenkantis į paraiškos suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais dalyką, skaičius padidėjo ginčijamame sprendime, palyginti su pirminiu atsakymu. Kita vertus, Komisija nepaaiškino, pirma, kokiu teisiniu pagrindu ji remiasi, kad pripažintų, jog kai kurie dokumentai ar jų dalys visiškai arba iš dalies nepatenka į minėtos paraiškos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais sritį, ir, antra, dėl kokių priežasčių su sutartimi LIEN 97-2011 susijusioje byloje yra dokumentų ar jų dalių, kurių neapima minėtos paraiškos dalykas. Ieškovė taip pat nurodo, kad šiuos neatitikimus ar net prieštaravimus, kurie matyti iš ginčijamo sprendimo, ji aiškiai nurodė dviejuose dubliko priede pateiktuose savo laiškuose, atitinkamai 2010 m. birželio 11 d. ir 2010 m. rugpjūčio 11 d. adresuotuose Komisijos Pirmininkui.

177 Komisija ginčija antrojo ieškinio pagrindo pagrįstumą ir šiuo atžvilgiu mano, kad tinkamai laikėsi jai tenkančios pareigos motyvuoti, kiek tai susiję su išimčių, kuriomis ji grindė savo sprendimą atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su visais bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais, taikymu.

178 Nagrinėjamu atveju pirmiausia konstatuotina, kad du laiškus, kurie buvo adresuoti Komisijos Pirmininkui atitinkamai 2010 m. birželio 11 d. ir 2010 m. rugpjūčio 11 d., ieškovė pateikė jau priėmus ginčijamą sprendimą ir pareiškus šioje byloje ieškinį. Šiuos laiškus surašė pati ieškovė, taigi jie negali būti laikomi įrodymais, apie kuriuos ieškovė sužinojo per dabar vykstantį procesą. Juos pripažinus įrodymais šalis įgytų galimybę pati sukurti įrodymą ir apeiti ieškovei taikomą įrodymų pateikimo pareiškiant ieškinį taisyklę, numatytą Procedūros reglamento 44 straipsnyje. Be to, dėl tos pačios priežasties negalima laikyti, kad apie šiuos laiškus sužinota vykstant šiam procesui, todėl jie reiškia naujas aplinkybes, kurios leidžia pateikti naują pagrindą, kaip suprantama pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.

179 Taigi ieškovės prašymą leisti prie šios bylos medžiagos pridėti du atitinkamai 2010 m. birželio 11 d. ir 2010 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos Pirmininkui adresuotus laiškus reikia atmesti.

180 Pirmiausia primintina, kad iš teismo praktikos matyti, jog pareiga motyvuoti yra esminis formos reikalavimas ir jį reikia skirti nuo klausimo dėl motyvų pagrįstumo, kuris susijęs su materialiniu ginčijamo akto teisėtumu (2007 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Akzo Nobel ir kt. prieš Komisiją*, T-112/05, Rink. p. II-5049, 94 punktas).

181 Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 296 straipsnio reikalavimas nurodyti motyvus turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai nurodyti institucijos, priėmusios teisės aktą, argumentus, kad leistų suinteresuotiesiems asmenims žinoti, dėl kokių priežasčių priimta priemonė, o Sąjungos teismui – vykdyti savo kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, interesą gauti paaiškinimus. Nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai atskleisti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą bei į visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktas ir šio sprendimo 90 punkte minėto Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 80 punktas).

182 Kalbant apie paraišką suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pažymėtina, kad kai atitinkama institucija atsisako suteikti tokį leidimą, remdamasi savo turima informacija ji kiekvienu konkrečiu atveju turi įrodyti, kad dokumentai, kuriuos prašoma atskleisti, iš tikrųjų patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytas išimtis (2005 m. balandžio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sison prieš Tarybą*, T-110/03, T-150/03 ir T-405/03, Rink. p. II-1429, 60 punktas ir 2006 m. gegužės 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kallianos prieš Komisiją*, T-93/04, Rink. VT p. I-A-2-115 ir II-A-2-537, 90 punktas). Pagal šią teismo praktiką galimybės susipažinti su dokumentu nesuteikusiai institucijai tenka nurodyti motyvus, kurie leistų suprasti ir patikrinti, pirma, ar prašomam dokumentui iš tikrųjų taikoma nurodyta išimtis ir, antra, ar su šia išimtimi susijusios apsaugos poreikis yra realus (minėto 2005 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą* 61 punktas).

183 Nagrinėjamu atveju norint įvertinti antrojo ieškinio pagrindo pagrįstumą reikia išskirti šias tris dokumentų grupes:

— dokumentai, dėl kurių Komisija nepriėmė sprendimo motyvuodama tuo, kad dėl jų nebuvo pateikta kartotinė paraiška, kaip suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį, todėl jų neapima aptariama paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais,

— dokumentai, dėl kurių Komisija nepriėmė sprendimo motyvuodama tuo, kad jie nesusiję su sutartimi LIEN 97-2011, todėl jų neapima aptariama paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais,

— dokumentai ar jų ištraukos, su kuriais Komisija atsisakė leisti ieškovei susipažinti motyvuodama tuo, kad jiems taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų išimčių.

Dokumentai, dėl kurių Komisija nepriėmė sprendimo motyvuodama tuo, kad dėl jų nebuvo pateikta kartotinė paraiška, todėl jų neapima paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais

184 Neginčijama, kad šie dokumentai yra kiti Ombudsmeno darbuotojui pateikti dokumentai, kaip jie apibrėžti pirminėje paraiškoje.

185 Dėl jų reikia nurodyti, kad Komisijos sprendimo nebuvimą, nors, kaip konstatuota šio sprendimo 61 punkte, iš pirminės paraiškos aiškiai matyti, kad ieškovė prašė suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais, reikia laikyti implicitiniu atsisakymu suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kaip suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį, ir dėl tokio atsisakymo galima pateikti ieškinį Teisme.

186 Toks implicitinis atsisakymas savaime reiškia, kad visiškai nepateikti motyvai. Iš to matyti, kad Sąjungos teismui šiuo klausimu Komisijos pateiktos pastabos ir teiginiai, net jeigu jie būtų teisingi, negalėtų ištaisyti tokio motyvavimo nebuvimo (šiuo klausimu žr. 1996 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Komisiją*, C-329/93, C-62/95 ir C-63/95, Rink. p. I-5151, 48 punktą ir 2005 m. spalio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Freistaat Thüringen prieš Komisiją*, T-318/00, Rink. p. II-4179, 127 punktą). Būtent taip yra kalbant apie tariamai nekonkretų pirminės paraiškos tekstą. Kaip nurodyta šio sprendimo 83 ir 85 punktuose, tokiu atveju Komisijai pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 2 dalį ir gero administravimo principą teko pareiga paraginti ieškovę konkrečiau nurodyti prašomus dokumentus, o to, be kita ko, nagrinėjamu atveju ji nepadarė.

187 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, kalbant apie kitus Ombudsmeno darbuotojui pateiktus dokumentus, ginčijamame sprendime yra implicitinis atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su šiais ieškovės prašomais dokumentais ir šis atsisakymas neatitinka SESV 296 straipsniu Sąjungos institucijoms nustatytos pareigos motyvuoti.

Dokumentai, dėl kurių Komisija nepriėmė sprendimo motyvuodama tuo, kad jie nesusiję su sutartimi LIEN 97-2011, todėl jų neapima paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais

188 Kalbant apie šiuos dokumentus pirmiausia pažymėtina, kad atsakydama į vykstant posėdžiui pateiktą Teismo klausimą ieškovė aiškiai patvirtino, jog paraišką suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pateikė tik dėl su sutartimi LIEN 97-2011 susijusių dokumentų. Taigi atsižvelgiant į šios paraiškos dalyką, kurį ieškovė pakartojo vykstant teismo posėdžiui, reikia, remiantis Komisijos atsakymu, pateiktu dėl antrosios tyrimo priemonės, išnagrinėti, ar ji teisingai nusprendė, kad kai kurių bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentų turinys buvo visiškai arba iš dalies nesusijęs su šiuo dalyku. Šiuo klausimu primintina, kad tai dokumentai, nurodyti ginčijamo sprendimo 3.1 punkte.

– Dokumentai, kurių turinio tariamai visiškai neapima paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais

189 Dokumentai, dėl kurių Komisija nusprendė, kad jų turinys visiškai nepatenka į paraiškos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais sritį, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 3.1 punktą ir prie šio sprendimo pridėtą lentelę, yra šie:

— byla Nr. 1: dokumentas Nr.7/1999, 1 padala (atitinka Europos savanorių centrui 1999 m. kovo 30 d. 9 val. 50 min. išsiųstą elektroninį laišką),

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentas Nr. 6/1999 (paminėtas tik prie ginčijamo sprendimo pridėtoje lentelėje (5 puslapis)),

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentai Nr. 15/1999, Nr. 21/1999, Nr. 23/1999, Nr. 24/1999, Nr. 26/1999, Nr. 1/2000, Nr. 5/2000, Nr. 6/2000, Nr. 10/2000, Nr. 11/2000, Nr. 14/2000, Nr. 4/2001 ir Nr. 6/2001.

190 Išanalizavęs Komisijos atsakymą, pateiktą dėl antrosios tyrimo priemonės, Teismas konstatuoja, pirma, kad toliau šiame punkte išvardytų dokumentų turinys, dėl kurio Komisija nurodė, kad jo tariamai visiškai neapima ieškovės paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kaip tik, viena vertus, tiesiogiai arba netiesiogiai ir, kita vertus, visiškai arba iš dalies susijęs su paraiška suteikti galimybę susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais, o šiame sprendime Teismas neturi nurodyti ištraukų iš konkrečių minėtų dokumentų:

— byla Nr. 1: dokumentas Nr. 7/1999, 1 padala,

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentas Nr. 6/1999,

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentai Nr. 15/1999, Nr. 21/1999, Nr. 24/1999, Nr. 26/1999, Nr. 1/2000, Nr. 10/2000 ir Nr. 6/2001.

191 Antra, dėl su sutartimi LIEN 97-2011 susijusioje byloje esančios bylos Nr. 4 II dalies dokumento Nr. 23/1999 Teismas konstatuoja, jog, priešingai, nei prie ginčijamo sprendimo pridėtos lentelės 12 puslapyje nurodė Komisija, jo turinys susijęs ne tik su susitikimu, įvykusiu ne dėl sutarties LIEN 97-2011. Nors tai galima pasakyti apie minėto dokumento 2 padalą, kuri pradedama žodžiais „Now, an other very important issue“, vis dėlto to paties dokumento pirmoji dalis, einanti po kreipinio „Dear Isabella“, susijusi su sutartimi LIEN 97-2011.

192 Be to, dėl su sutartimi LIEN 97-2011 susijusioje byloje esančios bylos Nr. 4 II dalies dokumento Nr. 6/2000 Teismas konstatuoja, kad šį dokumentą sudaro 1 padala, kurioje pateikiamas elektroninis laiškas, nesusijęs su sutartimi LIEN 97-2011, ir 2 padala, kurioje pateikiamos ranka rašytos pastabos. Šios pastabos pakankamai įskaitomos, kad galima būtų nustatyti su sutartimi LIEN 97-2011 susijusių įvykių chronologinę eigą. Be to, kai kurie iš šių įvykių aprašyti su sutartimi LIEN 97-2011 susijusioje byloje esančios bylos Nr. 4 I dalies dokumente Nr. 23/1999, o šis dokumentas buvo paviešintas, išskyrus jame esančios lentelės 49 eilutę. Todėl tik su sutartimi LIEN 97-2011 susijusioje byloje esančios bylos Nr. 4 II dalies dokumento Nr. 6/2000 2 padaloje aptariami klausimai, kurių neapima ieškovės paraiškos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais dalykas.

193 Galiausiai dėl kitų dokumentų, būtent bylos Nr. 4 II dalies dokumentų Nr. 5/2000, Nr. 11/2000, Nr. 14/2000 ir Nr. 4/2001, Teismas konstatuoja, kad Komisija teisingai nusprendė, jog jų turinio visiškai neapima ieškovės paraiškos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais dalykas.

194 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, kiek tai susiję su šio sprendimo 190 punkte išvardytais dokumentais ir bylos Nr. 4 II dalies dokumentais Nr. 23/1999 (1 padala) bei Nr. 6/2000 (2 padala), laikytina, kad, kaip jau konstatuota šio sprendimo 187 punkte pateiktoje išvadoje, ginčijamame sprendime yra implicitinis atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su šiais ieškovės prašomais dokumentais ir šis atsisakymas neatitinka SESV 296 straipsniu Sąjungos institucijoms nustatytos pareigos motyvuoti.

– Dokumentai, kurių turinio tariamai iš dalies neapima paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais

195 Kiek tai susiję su tokiais dokumentais, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 3.1 punktą ir prie šio sprendimo pridėtą lentelę, tai yra dokumentai:

— byla Nr. 1 : dokumentai Nr. 1/1999, Nr. 2/1999 ir Nr. 6/1999,

— byla Nr. 2: dokumentai Nr. 1/1999 ir Nr. 5/1999,

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentai Nr. 1/1999, Nr. 3/1999 (išskirta 1 dalis), Nr. 14/2001 (išskirta 4 dalis) ir Nr. 19/2001 (išskirtos 1 ir 2 dalys),

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentai Nr. 1/1999, Nr. 2/1999, Nr. 5/1999, Nr. 12/1999, Nr. 18/1999, Nr. 20/1999, Nr. 22/1999, Nr. 2/2000–4/2000, Nr. 8/2000, Nr. 9/2000 ir Nr. 9/2001.

196 Išanalizavęs Komisijos atsakymą, pateiktą dėl antrosios tyrimo priemonės, Teismas konstatuoja, kad toliau šiame punkte išvardytų dokumentų turinys, dėl kurio Komisija nurodė, kad jo tariamai neapima ieškovės paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kaip tik tiesiogiai arba netiesiogiai susijęs su sutartimi LIEN 97-2011:

— byla Nr. 1: dokumentai Nr. 2/1999 ir Nr. 6/1999 (išskirta 1 dalis),

— byla Nr. 2: dokumentas Nr. 1/1999,

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentai Nr. 3/1999 (išskirta 1 dalis), Nr. 14/2001 (išskirta 4 dalis) ir Nr. 19/2001 (išskirtos 1 ir 2 dalys),

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentai Nr. 1/1999 (išskirta 1 dalis), Nr. 12/1999, Nr. 3/2000 (išskirta 3 dalis), Nr. 8/2000 ir Nr. 9/2001 (išskirta 4 dalis).

197 Tačiau dėl toliau išvardytų dokumentų turinio Teismas konstatuoja, kad Komisija teisingai nusprendė, jog šio turinio neapima paraiškos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais dalykas:

— byla Nr. 1: dokumentas Nr. 1/1999,

— byla Nr. 2: dokumentas Nr. 5/1999,

— bylos Nr. 4 I dalis: dokumentas Nr. 1/1999,

— bylos Nr. 4 II dalis: dokumentai Nr. 1/1999 (išskirtos 2–4 dalys), Nr. 2/1999 (išskirtos 1 ir 3 dalys), Nr. 5/1999, Nr. 18/1999 (išskirta 3 dalis), Nr. 20/1999 (išskirta 11 dalis), Nr. 22/1999, Nr. 2/2000 (išskirtos 1 ir 3 dalys), Nr. 3/2000 (išskirta 1 dalis), Nr. 4/2000 (išskirta 2 dalis) ir Nr. 9/2000.

198 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, kiek tai susiję su šio sprendimo 196 punkte išvardytais dokumentais, laikytina, kad, kaip jau konstatuota šio sprendimo 187 punkte pateiktoje išvadoje, ginčijamame sprendime yra implicitinis atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su šiais ieškovės prašomais dokumentais ir šis atsisakymas neatitinka SESV 296 straipsniu Sąjungos institucijoms nustatytos pareigos motyvuoti.

Dokumentai, su kuriais Komisija atsisakė leisti ieškovei susipažinti motyvuodama tuo, kad jiems taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų išimčių

199 Dėl šių dokumentų turinio pirmiausia primintina, jog tam, kad atsisakytų suteikti galimybę su juo susipažinti, Komisija rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto ir 3 dalies antros pastraipos nuostatomis.

200 Iš tiesų iš ginčijamo sprendimo matyti, kad 4 antraštinėje dalyje „Atsisakymo motyvai“ nurodytos visos priežastys, dėl kurių Komisija manė, kad atitinkamų dokumentų turinio atskleidimas pakenktų atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu ir 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa saugomiems tikslams, todėl, vadovaudamasi šiais straipsniais, privalėjo atsisakyti šį turinį atskleisti.

201 Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 181 punkte, reikalaujama motyvacija pirmiausia turi leisti Sąjungos teismui vykdyti kontrolę. Be to, pagal šio sprendimo 182 punkte nurodytą teismo praktiką reikia patikrinti, ar dokumentams, kurių atžvilgiu Komisija rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto ir 3 dalies antros pastraipos nuostatomis, iš tikrųjų taikoma nurodyta išimtis ir ar su šia išimtimi susijusios apsaugos poreikis yra realus.

202 Pirma, kalbant apie dokumentus, kurių atžvilgiu Komisija rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta išimtimi, iš šio sprendimo 106 ir 110 punktuose padarytų išvadų matyti, kad šiems dokumentams iš tikrųjų taikoma minėta išimtis. Be to, iš šio sprendimo 97–126 punktų matyti, kad Teismas galėjo vykdyti ginčijamo sprendimo, kiek jis susijęs su minėtais dokumentais, teisminę kontrolę. Todėl, kalbant apie šiuos dokumentus, pažymėtina, kad Komisija laikėsi SESV 296 straipsniu Sąjungos institucijoms nustatytos pareigos motyvuoti.

203 Antra, dėl dokumentų, kurių atžvilgiu Komisija rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta išimtimi, nepaisant to, kad šio sprendimo 155 punkte Teismas padarė išvadą, jog šio sprendimo 154 punkte išvardytuose dokumentuose akivaizdžiai nepateikta nuomonė, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą, reikia konstatuoti, kad, be to, Komisija, priešingai, nei reikalaujama pagal šio sprendimo 182 punkte nurodytą teismo praktiką, nenurodė, kodėl ji mananti, kad šiuose dokumentuose tokia nuomonė pateikta. Taigi atsisakymas atskleisti šio sprendimo 154 punkte išvardytus dokumentus neatitinka SESV 296 straipsniu Sąjungos institucijoms nustatytos pareigos motyvuoti.

204 Tačiau kalbant apie kitus dokumentus, o ne tuos, kurie išvardyti šio sprendimo 154 punkte, kurių atžvilgiu Komisija rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta išimtimi, iš šio sprendimo 134–174 punktuose dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo pateiktų motyvų matyti, kad, nepaisant pirmiausia konstatuoto neteisėtumo, minėtiems dokumentas iš tikrųjų taikoma nurodyta išimtis, ir Teismas galėjo vykdyti ginčijamo sprendimo, kiek jis susijęs su minėtais dokumentais, teisminę kontrolę. Todėl, kalbant apie šiuos dokumentus, pažymėtina, kad Komisija laikėsi SESV 296 straipsniu Sąjungos institucijoms nustatytos pareigos motyvuoti.

205 Iš visų šio sprendimo 187, 194, 198, 203 ir 204 punktuose padarytų išvadų matyti, kad antrąjį ieškinio pagrindą reikia pripažinti iš dalies pagrįstu.

206 Iš šio sprendimo 87, 126, 175 ir 205 punktuose padarytų išvadų matyti, kad ieškinys iš dalies pagrįstas, todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jame, pirma, implicitiškai atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais ir, antra, eksplicitiškai atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais, nurodytais šio sprendimo 106, 134, 190 ir 196 punktuose.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

207 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

208 Šios bylos aplinkybėmis, kadangi dauguma Komisijos reikalavimų nebuvo patenkinti, būtų teisinga įpareigoti Komisiją padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir aštuonias dešimtąsias ieškovės patirtų bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2010 m. balandžio 29 d. Europos Komisijos sprendimą tiek, kiek jame implicitiškai atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kuriuos ji pateikė Europos ombudsmeno darbuotojui ir kurie nėra dokumentai, šio darbuotojo nurodyti su sutartimi LIEN 97-2011 susijusios bylos bylose Nr. 1–4.**

2. **Taip pat panaikinti 2010 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimą tiek, kiek jame eksplicitiškai arba implicitiškai atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais, nurodytais šio sprendimo 106, 134, 194 ir 196 punktuose.**

3. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

4. **Komisija padengia savo ir aštuonias dešimtąsias *Internationaler Hilfsfonds eV* patirtų bylinėjimosi išlaidų.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2012 m. gegužės 22 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės bylos aplinkybės 1

Procesas 5

Šalių reikalavimai 5

Dėl 2010 m. liepos 29 d. ir 2011 m. liepos 11 d. Teismo kanceliarijai ieškovės pateiktų laiškų turinio priimtinumo 6

Dėl esmės 6

Pirminės pastabos 7

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida, padaryta nustatant pirminės paraiškos dalyką, ir atitinkamai su Komisijos pareigos nuodugniai išnagrinėti minėtą paraišką pažeidimu 8

Dėl pirminės paraiškos dalyko 9

Dėl Komisijos sprendimo, susijusio su paraiška suteikti galimybę be apribojimų susipažinti su kitais Ombudsmeno darbuotojui pateiktais dokumentais, nepriėmimo teisėtumo 10

Dėl trečiojo ir ketvirtojo ieškinio pagrindų, atitinkamai susijusių su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto ir 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatų pažeidimu 12

Pirminės pastabos 12

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų pažeidimu 13

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatų pažeidimu 17

– Pagrindinės pastabos 18

– Papildomos pastabos 21

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu 24

Dokumentai, dėl kurių Komisija nepriėmė sprendimo motyvuodama tuo, kad dėl jų nebuvo pateikta kartotinė paraiška, todėl jų neapima paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais 25

Dokumentai, dėl kurių Komisija nepriėmė sprendimo motyvuodama tuo, kad jie nesusiję su sutartimi LIEN 97-2011, todėl jų neapima paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais 26

– Dokumentai, kurių turinio tariamai visiškai neapima paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais 26

– Dokumentai, kurių turinio tariamai iš dalies neapima paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais 27

Dokumentai, su kuriais Komisija atsisakė leisti ieškovei susipažinti motyvuodama tuo, kad jiems taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų išimčių 28

Dėl bylinėjimosi išlaidų 29